

AIÜB-1/2010.
(AIÜB-1/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2010. május 17-én, hétfőn, 11.00 órakor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

^{*} *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó	6
<i>A napirend kiegészítése és elfogadása</i>	6
A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9. szám); A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat (T/11. szám); A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/10. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, valamint általános vita	7
<i>Navracsics Tibor szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Dr. Répássy Róbert reflexiói</i>	18
<i>Navracsics Tibor reflexiói</i>	20
<i>Szavazás a T/9. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról</i>	22
<i>Szavazás a T/11. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról</i>	22
<i>Szavazás a T/10. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról</i>	22
A nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezet (P/16. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita	23
<i>Lázár János szóbeli kiegészítése</i>	23
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	24
<i>Lázár János reflexiói</i>	28
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára alkalmasságról</i>	31
Egyebek	31

Napirendi javaslat

1. A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9. szám)
(Dr. Navracsics Tibor, dr. Répássy Róbert (Fidesz), dr. Rétvári Bence (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, valamint általános vita)
2. A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat (T/11. szám)
(Dr. Navracsics Tibor, dr. Répássy Róbert (Fidesz), dr. Rétvári Bence (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, valamint általános vita)
3. A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/10. szám)
(Dr. Navracsics Tibor, dr. Répássy Róbert (Fidesz), dr. Rétvári Bence (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, valamint általános vita)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Balsai István** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)
Dr. Dorkota Lajos (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Dr. Kerényi János (Fidesz)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Salamon László (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Murányi Levente (Jobbik)
Dr. Schiffer András (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Navracsics Tibor (Fidesz)

Lázár János (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11.00 óra)

Elnöki megnyitó

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Kérem, amennyiben a bizottság tagjai megtalálták a helyüket - igyekeztünk látható tenni a névtáblákkal -, foglaljanak helyet.

Szeretettel üdvözlök mindenkit. Ez egy alakuló és érdemi ülés is egyúttal. Mint mindenki tudja, ez a bizottság természetesen a legfontosabb bizottsága az Országgyűlésnek; ez nem sovinizmus, hanem valóban így van. Több mint húsz éve működik a bizottság. Ketten vagyunk itt az akkori alapítók közül: Salamon László, aki akkor elnök volt négy évig; én pedig elmentem a kormányba, de néhány napig a bizottság tagja voltam. Azóta kisebb-nagyobb megszakításokkal mind a ketten itt töltöttük, változó helyszíneken, de ebben a bizottságban a bizottsági napjainkat.

A bizottság nagyon komoly feladatkörrel rendelkezik, a mai nap már mutatja ezt. Nemcsak az alkotmánnyal összefüggő törvények, hanem minden, ami a súlyos, veretes és minősített többséggel kapcsolatos törvényeket illeti, itt landol, és itt vitatjuk meg azokat. E jellegének megfelelően, talán mondhatom úgy, kevésbé van átpolitizálva. Természetesen politikai véleményt mondanak a frakciók, a tagok, és ez továbbra is nyilván így fog működni, de a szakmai indokok a dominánsak.

Kérem a bizottság tagjait, gondolkozzanak azon el: én szándékaim szerint, ha ebben egyetértés van, egy albizottságra bízom az ügyrendi kérdések tisztázását. Volt már ilyen sokszor, tehát az alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság ügyrendi kérdései albizottságra tartoznának; természetesen a döntéseket bizottsági szinten a bizottsági hozná meg és terjesztené tovább.

Ezen kívül létre kell hoznunk egy albizottságot a bizottság hatáskörébe tartozó törvények végrehajtásának ellenőrzésére; ez az ellenzéket illeti meg. Kérem, az ellenzéki képviselők állapotodjanak majd meg, kit delegálnának ebbe egyrészt tagként, másrészt pedig elnökként. Ez most sajátos, mert három ellenzéki résztvevője is van a bizottságnak, különböző számban, de szeretném, ha valamilyen konszenzusra jutnának ebben, mert ez eddig úgy működött, hogy ebben egyetértés volt.

Hamarosan meg kell majd választanunk az Országos Igazságszolgáltatási Tanács tagját, legkésőbb a jövő héten vagy azokban a napokban. Erre is teszünk majd javaslatot, természetesen több javaslat is elhangozhat. Erről az eddigi gyakorlatnak megfelelően titkos szavazással fogunk majd dönteni. Az egyik bizottság mi vagyunk, akik erre javaslatot tesznek, és az OIT-ban júniusban már ülés van, úgyhogy oda már mennie kell az új embernek.

Ezenkívül szeretném még elmondani, hogy a bizottság munkáját titkárság segíti. Semmilyen változtatást nem tervezek. Hosszú évek munkája és személyes tapasztalataim alapján is úgy látom, hogy itt nem szükséges és semmi sem indokolja a változtatást. Tőlem balra itt ül dr. Borbély Anett jogi munkatársunk, aki a bizottságunk állandó, mondjuk így, rangidős szakértője a Jogi Főosztály részéről; a rangidő alatt az itt eltöltött éveket számítom. Dr. Virányi András szintén meg fogják ismerni, az anyagokkal, előterjesztésekkel foglalkozik. Simkóné Borika titkárnő éppen a jelenléti ívet írhatja alá. Seres Tamás hivatalsegéd úr pedig az anyagokkal foglalkozik; őt kevésbé fogják látni, mert állandóan szállít, pakol, cipel.

A napirend kiegészítése és elfogadása

A napirendet illetően kiküldtem írásban egy napirendi javaslatot, ehhez javasolok egy kiegészítést. Három pont volt előterjesztve: az alkotmánnyal kapcsolatos, a minisztériumi felsorolással kapcsolatos, valamint a központi államigazgatási szervekről - és így tovább - szóló javaslat, vagyis a T/9., T/10. és T/11. javaslat. Ezt szeretnénk a P/16. szám alatt

bejegyzett politikai nyilatkozattervezettel kiegészíteni, amely a nemzeti együttműködésről szól, és Orbán Viktor és Lázár János képviselők önálló indítványa. Ha közülük nem lenne itt véletlenül valamelyikük az előterjesztéskor, akkor van meghatalmazott, aki képviselni tudja az álláspontot: Répássy képviselő úr fogja ezt előadni.

Kérdezem a tisztelt bizottsági tagokat, hogy a napirend elfogadása előtt van-e valamilyen előadnivalójuk. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor fölteszem szavazásra a napirendet.

Tisztelt Bizottság! Fölteszem szavazásra a kérdést. Nálunk a szavazási rend - az újak kedvéért mondom -, hogy aki saját személyében szavaz, az ezt kézfeltartással teszi; aki helyettesít valakit, a számolás kedvéért a saját névtáblájának a felemelésével jelzi, akkor tudjuk, hogy két ember szavazatát adja le.

Kérem tehát, aki elfogadja a napirendet, ezt jelezze. *(Szavazás.)* Örülök, hogy az első döntésünk ennyire egyhangú - nem lesz ez mindig így, ez biztos. *(Derűltség.)*

A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9. szám); A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényjavaslat (T/11. szám); A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/10. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, valamint általános vita

Rátérünk a napirend szerint 1. számot viselő, a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló, T/9. szám alatt benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételére és általános vitájára.

Az előterjesztők közül, úgy láttam, itt van Navracsics Tibor és Répássy Róbert is - ahogy jónak látják előterjesztőként a javaslat indokolását. Megadom a szót.

Navracsics Tibor szóbeli kiegészítése

NAVRACSICS TIBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egy új kormányzati ciklus elkezdésének már-már megszokott velejárója szokott lenni a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény módosítása, hiszen minden újonnan hivatalba lépő kormány általában maga választja meg azt, hogy milyen munkaszervezetben, milyen minisztériumi felosztásban kíván dolgozni. Így azt is mondhatjuk, részben szokásos a beterveztendő törvények köre, minimálisan azonban mégis eltérünk ettől, amennyiben alkotmánymódosítás is szerepel a mostani indítványaink között. De ez sem annyira rendkívüli, hiszen 2006-ban volt már alkotmánymódosításra példa a ciklus kezdetén; akkor a Belügyminisztérium megszüntetése kapcsán módosították vagy módosítottuk az alkotmányt. Most egy ennél kisebb horderejű dologról van szó, legalábbis jogi értelemben, alkotmányjogi értelemben véve.

Arról van szó, hogy alapvetően két dolog miatt kértük az alkotmánymódosítást, és az alkotmány módosítását célzó indítványunk alapvetően két részét célozza az alkotmánynak. Az egyik, amely limitálná 200 főben a Magyar Országgyűlés képviselőinek létszámát, kivéve a nemzeti és etnikai kisebbségek parlamenti képviseletét; itt is limitálja, itt maximum 13 fős keretet állapít meg. Egy régi indítványról van szó. Az előző ciklusban hetvenegyszer szavazta le az akkori kormánypárti többség a Fidesz erre irányuló indítványát. Most az alkotmánymódosítással lehetővé válik, hogy maximáljuk az Országgyűlés létszámát, és ehhez társulva a mai nap folyamán Répássy Róbert képviselőtársam már be is nyújtotta azt a választójogi törvényt, amelyet minimális tárgyalási alapnak tekintünk később majd éppen itt, az alkotmányügyi bizottságban létrehozandó albizottságban, amely az új választójogi törvényt kidolgozza. Kettős célunk van ezzel. Egyrészt az új választójogi törvény tervezetének benyújtásával jelezzük, hogy mi milyen irányban képzelnénk el a jövőben a választójogot; másrészt pedig a paritásos albizottság létrehozatalával és a határidők megállapításával annak

próbálnánk lehetőséget nyitni, hogy az ellenzék is be tudjon kapcsolódni a törvényalkotó munkába; a határidő pedig talán a munka menetére fegyelmező erővel bír.

A másik célja az alkotmánymódosításnak a miniszterelnök-helyettesi poszt, cím bevezetése, amely alkotmányjogi státusát tekintve tulajdonképpen miniszteri pozíció. Ebben az esetben, ahogyan az alkotmánymódosítás is fogalmaz, a miniszterelnök a miniszterek közül jelöl ki miniszterelnök-helyettest.

Tulajdonképpen egy mára a magyar közjogban szokásjogilag érvényben lévő intézményt intézményesít most az alkotmánymódosítás, hiszen eddig is megszokott dolog volt, hogy a miniszterelnök helyettest nevez ki. Ezt vagy eseti jelleggel vagy bizonyos ügykörökre vonatkozóan nevezhette meg, most a jövőben arra nyílik lehetőség, hogy állandó jelleggel is megnevezze azt a minisztert, aki őt helyettesíteni fogja, legyen akár szó tárcával rendelkező miniszterről, akár pedig tárca nélküli miniszterről.

A másik törvény a legszokványosabb eleme talán az indítványunknak, a minisztériumok felsorolásáról szóló törvényjavaslat. Itt az eddigiekhez képest kevesebb minisztériumot nevezne meg az indítványunk, egészen pontosan 8 minisztériumról lenne szó. A 8 minisztériumból háromra azt is mondhatjuk, hogy hagyományos, a magyar közjogi hagyományba illő, és ezért további magyarázatot talán nem is kívánó minisztériumról van szó. Helyreállítanánk a Belügyminisztériumot, mi úgy ítéljük meg, hogy az előző ciklusban az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium létrehozása és a Belügyminisztérium kettéosztása egy szerencsétlen lépés volt. Az élet azt bizonyította, hogy nem volt ez életképes, éppen ezért korrigálnánk ezt a tévedést, és létrehoznánk ismét a Belügyminisztériumot, ahová alapvetően a rendészet és az önkormányzati ügyek tartoznának. A két másik hagyományos minisztérium a Honvédelmi Minisztérium és a Külügyminisztérium. A további 5 minisztériumnál pedig megpróbáltunk olyan területeket egy-egy minisztériumban egymás mellé állítani, amelyeknél van valamilyen közös nevező.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium alapvetően általános jogutódlását tekintve a Miniszterelnöki Hivatal jogutódja lenne. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy egyfajta államminisztériumként működne, ha ennek nem lenne Magyarországon némileg negatív konnotációja. A közigazgatással és az igazságüggyel foglalkozik alapvetően, illetve a kormányzati munka koordinációjával, és néhány olyan szakterülettel, amelyek éppen az interdiszciplinaritása miatt vagy a több ágazatot érintő jellege miatt úgy gondoljuk, hogy alapvetően a kormányzati koordinációhoz kell hogy tartozzon.

A Nemzetgazdasági Minisztérium alapvető feladata a gazdasági stratégiák, a hosszú távú gazdaságpolitika kidolgozása, illetve a pénzügypolitika szempontjainak az érvényesítése. A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban egy kézbe kerülne a fejlesztéspolitikai források és a fejlesztéspolitikai elképzelések megvalósítása, úgy gondoljuk, hogy az elmúlt időszak korrupciós botrányait, ezek előfordulását úgy lehet talán leginkább a jövőre vonatkozóan kiküszöbölni, ha egy centralizált, egy kézben elhelyezett irányítás létezik a fejlesztéspolitikán belül. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium azt jelöli meg, amit mi nemzeti erőforrásnak tartunk, az embert. Itt az emberrel, mint stratégiai kincssel foglalkozó szakpolitikákat gyűjtöttük össze, úgy az oktatásügy, a kultúra, az egészségügy, a szociálpolitika, a sportpolitika, mind egy-egy olyan dimenziója, amely a mi megítélésünk szerint a jövőben az ember, a polgár, a politikai közösség tagjának nagyobb fokú megbecsülését, az ő életének kiteljesítését szolgáló politikáknak szentelt nagyobb figyelmet jelentik majd.

A Vidékfejlesztési Minisztérium és az ehhez kötődő szakpolitikák pedig megpróbálnak egy új szempontot behozni, komplexitásában kezelni azokat a szakpolitikákat, kezdve a környezetvédelemtől, a vízgazdálkodáson keresztül a mezőgazdaságig, illetve magáig a vidékfejlesztésig, amelyek eddig ágazati minisztériumokban talán egy kicsit inkább egymás ellen, mint egymás mellett érvényesítették volna az érdekeiket.

A harmadik törvényjavaslatunk, illetve módosítási indítványunk, amely a központi államigazgatási szervekről, a kormány tagjairól és az államtitkárok jogállásáról szól, ismét egy régi célkitűzésünket és egy hiba kijavítását szolgálja. Úgy gondoljuk, hogy az a 2006-os törvényt módosítás, amely megszüntette a közigazgatási államtitkári pozíciót és megszüntette a helyettes államtitkári pozíciót, és helyette a szakállamtitkári pozíciót hozta be, tévesnek bizonyult, azt jelentette, hogy a közigazgatás felsőbb szintjein, felső, középvezetői szint fölött már csak valamilyen politikai karrier keretében képzelhető el a közigazgatási életpálya. Mi vissza kívánjuk adni a teljes élethossziglani közigazgatási életpályát, éppen ezért behozzuk a helyettes államtitkári és a közigazgatási államtitkári pozíciót is.

Kétségtelen, és ezért köszönöm a Magyar Szocialista Pártnak a vasárnapi sajtótájékoztatót is, mert rámutatott egy kodifikációs hibánkra. A nagy buzgalomban, ahogyan írtuk át a törvényeket és ahogyan csoportosítottuk át a hatásköröket, egy rendelkezés kimaradt. Mi ugyan nem gondoljuk azt, hogy ennek a rendelkezésnek, nevezetesen amely a miniszterelnök számára lehetővé teszi, hogy a kormánytagok fizetését 15 százalékkal csökkentse, ennek hiányában nem lehetne a miniszteri fizetéseket csökkenteni, de tekintettel arra, hogy egyetlen percig sem gondoltunk arra, hogy emelni akarnánk a miniszterek fizetését, ezt szimbolikusan is jelezzvén, sőt magunkra vállalva az esetleges penitenciát is, a mostani új változatban 20 százalékkal csökkentheti majd a miniszterelnök a kormánytagok fizetését, ezt egyébként kompatibilissé téve a köztisztviselői törvénnyel.

Gyakorlatilag ez az egyetlen új rendelkezés van, ezt is most már benyújtottuk, új változatban megtalálható. Előljáróban ennyit fűztem volna hozzá, és várom a tisztelt bizottság kérdéseit. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy úr? (*Dr. Répássy Róbert nemet int.*) Nincsen kiegészítése. Mint jeleztük, a három törvényjavaslatnak együttes előterjesztése, parlamenti és itteni vitája van, mind a háromhoz lehet hozzászólni. Most megnyitom a vitát. Akinek hozzáfűznivalója van, kérem, hogy tegye meg. Bárándy Gergely!

Kérdezném, hogy ki akar még hozzászólni, mert akkor lajstromba vennénk, és aszerint adnám meg a szót: Gaudi-Nagy Tamás, Lampert Mónika, Bárándy Gergely, Schiffer frakcióvezető úr. Ezt lajstromba vesszük, és elsőként Bárándy képviselő úr jelentkezett.

Kérdések, hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztők! Első körben kérdéseim lennének mindösszesen. Az egyik az lenne, hogy vajon, mi indokolja azt az előterjesztők szerint, hogy egy ilyen komoly változásokat tartalmazó alkotmánymódosítás - az alkotmánymódosítást eleve mindig igen komoly változásnak kell az én meglátásom szerint tekinteni - a terv szerint ilyen gyorsan kerüljön elfogadásra? Mi indokolja azt, hogy egy ilyen jelentőségű módosításhoz az előterjesztők mindösszesen egy egyoldalú indokolást fűztek, amiből még a jogalkotói szándék sem derül ki az én meglátásom szerint.

Az lenne a kérdésem mindehhez képest, mivel nem derül ki az indokolásból, hogy az előterjesztők szándéka szerint mi lesz a tartalma az Országgyűlés létszámcsökkentésének? Tovább torzítja-e azt a rendszert, ami most mutatkozik a választójogi törvényben, vagy pedig ezt a torzítást mérsékelni törekszik majd? Illetve egy más törvényjavaslat kapcsán egyelőre egy kérdésem merült fel, egy kicsit összetettebb kérdés, mi indokolja az Igazságügyi Hivatalnak - hadd fogalmazzak így - a szétverését, egy jól működő hivatalnak a szétszedését, és az áldozatsegítésnek a BM-hez történő áthelyezését, hiszen azt gondolom, az, hogy ez az igazságügyhöz került, egy kifejezett előrelépésnek tekinthető, ez pedig értelemszerűen ilyenformán visszalépésnek.

Tehát egyelőre kérdéseket tennék fel, és ezek voltak azok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi-Nagy Tamás jelentkezett.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Szeretettel üdvözlök mindenkit a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának a nevében, számunkra egy új, első történelmi alkalom, hogy részt vehetünk a Magyar Országgyűlés munkájában. Ezúton szeretném ezen ünnepi alkalomból köszönteneni önöket, és mindjárt hozzátenni azt, hogy számunkra a nemzet temploma egy szent intézmény, amely olyan történelmi alkotmányossági folyamat részét képezi a mi megközelítésünkben, amelynek a szellemiségével gyökeresen ellenkezik az, hogy alkotmányozást zsigerből, csuklóból, mély, alapos társadalmi közmegegyezés nélkül végezzen el egy párt Magyarországon. Nem erre találták ki a jelenlegi közjogi rendszert, mindannyian tudjuk, elnök úr talán a legjobban, de Salamon képviselő úr és nagyon sokan tudják, akik részt vettek az úgynevezett rendszerváltozás folyamatában, ami a mi megítélésünk szerint nem volt rendszerváltás, ezért hirdettük meg a gyökeres változás programját, amely kapott egy erős támogatást, ezért vagyunk itt az Országgyűlésben. De a rendszerváltozás kétharmados törvényi logikái teljes mértékben ellenkeznek azzal, ami most történik, tehát egy párt nem kapott arra felhatalmazást a magyar alkotmányos rendszerben - legitimációs szempontból legalábbis -, hogy alkotmányozásba kezdjen. Az alkotmányozással szemben olyan követelményeink vannak, mint például a történelmi jogfolytonosság helyreállítása.

Ezzel kellene kezdeni. (*Mozgolódás a Fidesz-képviselők között.*) Biztosan nagyon mókás, amiket mondok, tisztelt képviselőtársaim, de azért mi egy több mint ezeréves állam képviselőiként járunk el a nemzet házában épületében, amelyet kétkamarásra építettek, pontosan azért, hogy képviselje azt a fajta kettősséget, amely egyrészt a pártrendszer logikáját jelenti, másrészt pedig a hivatásrendek és a nemzet méltóságai foglaltak helyet a Felsőházban. Tehát azt gondolom, ha mindjárt alkotmányozásban kezd az Országgyűlés, akkor kezdje azzal, hogy a történelmi jogfolytonosság helyreállításához szükséges lépéseket tegye meg. Erre van egy kiváló intézmény: országgyűlési határozat formájában az alkotmány 21. §-a biztosítja a lehetőségét annak, hogy négyötödös többséggel az Országgyűlés arról döntsön, hogy az alkotmányozás folyamatát miképpen indítja el.

Mindenkit emlékeztetek arra, a jelenlegi alkotmányszöveg preambuluma is maga arról szól, hogy ez egy ideiglenes alkotmány, amely a rendszerváltozás - az elfuserált rendszerváltozás - egyik furcsa terméke, amellyel egyáltalán nem teljesebben a rendszerváltozás, és a mai napig is többek között üres például a Felsőház jelenleg ebben a gyönyörű épületben. A Jobbik Magyarországért Mozgalom programja az, hogy ezt a Felsőházat meg kell tölteni, mégpedig az oda illő emberekkel, szervezetekkel, akár határon túli magyarok képviselőivel is, hiszen ez is benne szerepel a programban.

Azt viszont mélyen ellenezük, hogy az alkotmányozást olyan direkt pártpolitikai céloknak rendeljék alá, ami sajnálatos módon most megtörténik. Egyetlen szóval nem vitatnánk azt, ha itt a kormányzati struktúra kialakításával kapcsolatos törvénycsomag lenne előttünk. Azt gondolom, ez lenne elegáns, ez lenne méltó a magyar közjogi hagyományokhoz, erről kellene beszélnünk. De hogy ebbe az alkotmánymódosításba beemelik az országgyűlési képviselők számának módosítását, ráadásul úgy, hogy ennek valóban nem adják igazából a mélyebb kifejtését, nem tudjuk, hogy az egész választási rendszert ez hogyan érinti, hogyan módosítja, mi lesz az új struktúra; a kisebb súlyú szavazatok, tehát a kevesebb szavazatot elérő pártok súlya valóban még jobban csökken-e, vagy pedig ez az aránytalanság még jobban kidomborodik; nem tudunk igazából semmit.

Ebben a körben tehát én határozottan azt indítványozom, hogy az előterjesztők vonják vissza a javaslatukat, az alkotmánymódosításnak az országgyűlési képviselők számára vonatkozó javaslatát vonják vissza, és az egész folyamatot egy országgyűlési határozati

javaslat vitájában közösen alkossuk meg. Nem erre kapott felhatalmazást a Fidesz a szavazóktól, már csak azért sem, mert a programjában egy betű sem szólt az alkotmányozásról; az alkotmányozásról a Jobbik Magyarországért Mozgalom beszélt, Zétényi Zsolt nagyon részletes elméleti munkáján alapulva. Éppen ezért ezt az irányt nem tudjuk támogatni.

A másik pedig a közigazgatási törvényjavaslat. Ez a 10. számú törvényjavaslat is sokkal több, mint egy kormányzati struktúrának a kialakítása, ami természetesen szíve joga egy többséget nyert parlamenti pártnak. De hogy a teljes magyar közigazgatási rendszert tulajdonképpen alapvetően és elég mélyen elindítják egy átalakítás irányába, úgy, hogy erről megint csak nem folyik le egy részletes társadalmi vita, és lényegében szükségtelen módon, szinte azonnal gyökeres változás alá vonják a közigazgatási rendszert, nem tudunk ezzel sem egyetérteni.

Az tehát a javaslatom, hogy korlátozzuk ezt az egész vitát, és az előterjesztéseket is korlátozza le az előterjesztő azzal az önmérséklettel, amely elvárható egy kétharmados többséget szerzett párttól, mert ahogy mondta a tisztelt Házban Horváth János korelnök úr, bizony olyan erkölcsi felelősséget jelent ez a kétharmad, amelyet nagyon hamar el lehet veszíteni, ha ezzel visszaél, úgymond, alkotmányozó hatalmat játszik egy párt. Ennek már voltak sajnos csúnya példái. Emlékeztetnék 2002 decemberében az Európa-klauszula alkotmányba emelésére, amelyet akkor az MSZP és a Fidesz kétharmadosan, közösen határozott el, és többek között népszavazási kérdést is beemelték az alkotmányba azért, az európai uniós csatlakozásról szóló népszavazási kérdést azért emelték be az alkotmányba, hogy ne lehessen jogorvoslattal élni ellene. Tehát az ilyen típusú alkotmányozás mélyen és gyökeresen ellenkezik a magyar közjogi hagyományokkal, ezért abszolút mértékben nem tudjuk támogatni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót Lamperth Mónikának, szeretném a bizottság tagjait emlékeztetni, hogy jelenleg képviselői indítvány tárgysorozatbavételéről és általános vitára alkalmasságáról fogunk majd dönteni. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a vitában ilyen érvek, amelyeket képviselőtársam elmondott, nem hangozhatnak el, de bőven lesz alkalmuk kifejtetni a parlamenti vitában. Már most elmondom, hogy 45 perces vezérszónoki felszólalásokra lesz lehetőség, azután pedig 15 perces felszólalásokra. Ezt csak azért mondom előljáróban, mert a jelenlegi teendők nem más, mint annak megállapítása, hogy alkotmányos-e az előterjesztés - nem hiszem, hogy ezt vitatni lehet, tehát hogy nem ütközik az alkotmányba, hogy az alkotmányt módosítsa az, akinek ez a szándéka -, a másik pedig az, hogy tárgysorozatba való-e. Miután arról már mindenki tud, ez meglehetősen széles nyilvánosságot kapott, és az előterjesztő is indokolta: a kormány megalakításához mind a három törvény elfogadása szükséges, elengedhetetlen. Köszönöm szépen.

Megadom a szót Lamperth Mónikának.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Magyar Szocialista Párt közjogi kabinetjének vezetőjeként valamennyiünk nevében szeretném üdvözölni elnök úrnak azt az ambícióját, hogy itt magas színvonalú, jogalkotást előkészítő szakmai és természetesen politikai és szakmapolitikai munka folyjék. Mi ehhez hozzá fogunk járulni konstruktív ellenzékként, de egy a dologra szeretném fölhívni elnök úr figyelmét, és szeretném a figyelmébe ajánlani.

A Magyar Köztársaság Országgyűlésében az ellenzék nincs koalícióban. Ismerjük természetesen a számtant, ismerjük a Házzsabályt, ismerjük ennek számtani következményét. De igényt tartunk arra, hogy ebben a vitában és ebben a megközelítésben, amit elnök úr a

bevezetőjében mondott, legyen az világos, hogy a Magyar Szocialista Párt mint ellenzéki párt autonóm módon kívánja kifejteni az álláspontját, és ha adott esetben ez azzal jár, hogy nekünk nem lesz önálló módosító indítvány benyújtására lehetőségünk, akkor természetesen vállaljuk ennek a következményeit. Kérem, hogy elnök úr is kezelje ezt úgy, tehát megerősítve, hogy nincs ellenzéki koalíció az Országgyűlésben.

Most már konkrétan az előterjesztéshez: a parlamenti vitában a plenáris ülésen el fogjuk majd mondani és részletesen kifejtyük azt az álláspontunkat, hogy egy rendkívüli hatalomkoncentrációt, kormányzati hatalomkoncentrációt látunk ebben a törvénytervezetben. Most részletes indokolást ehhez nem fogunk hozzátenni, de ehhez kapcsolódik egy kérdés, amely az én hozzászólásomat is majd befolyásolni fogja, hogy az előterjesztők milyen választ adnak erre a kérdésre. Ez pedig az, hogy alkotmányos megoldásnak tartja-e, vagy végiggondolta-e alaposan az előterjesztő - nyilván ha beleírta, akkor alkotmányosnak tartja, csak nem biztos, hogy ilyen szempontból is alaposan végiggondolták; mert másutt is belecsúszott egy-két hiba, nemcsak a fizetésnél, erre majd még visszatérek. Csak egy példát hadd mondjak. Ha Matolcsy leendő miniszter úr egy osztályvezetőt az ő hatalmas nagy minisztériumában ki akar nevezni, mondjuk, egy háromfős osztálynak az élére, akkor neki engedélyt kell kérni - ha úgy tetszik, most picit karikírozom - Navracsics leendő miniszter úr közigazgatási államtitkárától, Gál András Levente úrtól, és ha ő ezzel nem ért egyet, akkor ennek a háromfős osztálynak az élére nem lehet ezt a köztisztviselőt kinevezni. Sok más aggályt is látunk ekörül, de úgy gondolom, ez a miniszteri felelősséget, alkotmányosan meghatározott felelősséget oly mértékben csorbítja, hogy ez nem egyeztethető össze a hatályos jogrenddel. Erre várok választ.

A második pedig a fizetés dolga. Rendkívül elegáns megoldásnak tartom azt, amit Navracsics leendő miniszter úr, illetve előterjesztő idehozott az Országgyűlés elé most, tehát elismerte, hogy itt történt valami... - nem mondom ezt a szót, úgy szokták mondani, hogy beismerte, de ez már egyfajta gyanúsítással ér föl -, szóval elmondta, hogy itt egy kodifikációs hiba történt, és azt a felhatalmazást a miniszterelnöknek meg akarják adni, hogy csökkenthesse a miniszterek fizetését. Ez szerintem egy elegáns eljárás, amelyet itt alkalmazott. De akkor arra szeretném kérni, vagy ha úgy tetszik, azt igényelném, hogy azért a nagyon durva reagálásáért, amelyet Szijjártó úr tett a hétvégén a médiában a Magyar Szocialista Párt ebbéli észrevételét illetően, legalább Szijjártó úr kérjen ezért elnézést.

A kapkodást az is jól mutatta, hogy Kósa Lajos pedig, aki az önök képviselője, ügyvezető alelnöke a pártjuknak, azt mondta, hogy akarnak majd ezzel a szabályozással élni, de a Ktv.-ben fogják ezt megtenni. Nyilván Kósa Lajos, aki egy felkészült ember, rájött arra, hogy ez mekkora marhaság, ezért hoztak ide, ehelyett egy normális törvénymódosítást. De ha már az elején az eleganciának és a korrekt hozzáállásnak minden hiátusát itt bemutatják, akkor azt hiszem, nem lesz ez egy korrekt és magas színvonalú parlamenti működés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen figyelembe fogom venni, amennyire tudom azt, amit Lamperth Mónika mondott, hogy háromféle ellenzéki vélemény fogalmazódott meg, főleg ilyen nagy jelentőségű ügyekben, ezért arra gondoltam, hogy amikor majd a bizottsági vélemény ismertetésénél a többségi vélemény ismertetését követő kisebbségi véleményre kerül sor - nem tudom, mi lesz a szavazás -, akkor osszák meg az időt, nem tudok mást javasolni. Tehát a mai napra ezt tudom javasolni. Természetesen a továbbiakban majd valahogy gazdálkodunk az idővel.

Schiffer képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztők! Igen, azt meg tudom erősíteni, hogy nincsen ellenzéki koalíció, viszont most én

nem bocsátkoznék programismertetésbe. Kérdéseim lennének. Az egyik az alkotmánymódosítás. Tehát az, hogy a miniszterelnök-helyettesi pozíciót behozzák, ez akár üdvözlendő is lehet, erről érdemes vitatkozni. Ami problematikus, az az, hogy úgy kerül köbevésésre, alkotmányba vésésre ez a 200-as szám, hogy nem látjuk, hiszen pont most lett kiosztva, hogy erről lesz egy hosszas egyeztetés, egy vitafolyamat. Nem látjuk a rendszert, nem látjuk, hogy ennek a rendszernek milyen elvei lennének. Azt gondolom, hogy egy kicsit fordítva kezdődött el épülni ez az új épület. Akkor lenne érdemes akár egy számot rögzíteni az eddigi helyett az alkotmányban, ha világosan látjuk azt, hogy milyen választási rendszerben van megegyezés.

Én igazából azt kérdezném, hogy nem tennék-e még egyszer megfontolás tárgyává azt, hogy az Országgyűlés létszámának a rögzítését inkább elhalasztanák, és akkor kerülne erre sor, ha az új választási rendszerben valamiféle megegyezés, és leginkább egy új rendszernek az elveiben valamiféle megegyezés történne?

Ami a kormányzati struktúrát illeti, ott természetesen üdvözljük azt, hogy az eddigi IRM-et felszámolják, és megszűnik ez a vadházassága az igazságügyi és a rendészeti kormányzásnak, viszont kérdezném, hogy mennyiben tudatos az, hogy az idegenrendészet itt az MSZP részéről már felemlítésre került, az áldozatsegítés, én mellétenném, hogy az idegenrendészetet és a menekültügyet a belügyi tárcához kívánják telepíteni és nem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumhoz. Azt gondolom, hogy ez azért megérne talán egy indokolást, hiszen jó érvek szólhatnak amellet, hogy ezek a területek az igazságügyi tárcához kerüljenek, tehát ne rendészeti kérdésként kezeljük őket.

A másik kérdésem pedig az Alkotmányvédelmi Hivatallal kapcsolatos. Nem lenne-e célszerűbb, hogy amíg nincs egy átfogó elképzelés arról, hogy a titkosszolgálatokkal mit kíván kezdeni a kormányzat, adott esetben nincs egy átfogó elképzelés egy új nemzetbiztonsági törvényről, nem lenne-e célszerűbb addig - most hogy nem lesz kancellária - a közigazgatási és igazságügyi tárca alá rendelni a Nemzetbiztonsági Hivatalt vagy annak valamiféle utód szervét? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Salamon képviselő úr jelentkezett.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A Kereszténydemokrata Néppárt az előterjesztéseket támogatja. Az itt elhangzott felvetések kapcsán úgy gondolom, arra nézve fontos most kitérnem, amely észrevételek a javaslatoknak a gyors tárgyalásával kapcsolatban merültek fel, az alkotmányt érintő javaslattal Gaudi-Nagy Tamás felszólalásában ez a szempont került erőteljes kihangsúlyozásra.

Tulajdonképpen egyetlenegy pont kivételével, az Országgyűlés létszámának a 200 főre csökkentésének, illetőleg egyáltalán a létszám alkotmányban történő megjelölésének kivételével, valamennyi intézkedés, valamennyi javaslat mind a három előterjesztésre vonatkozóan szoros összefüggésben van az új kormány felállásával.

Nyilvánvalóan az evidencia - és ezt soha nem vitatták a szemben álló politikai oldalak 1990 óta -, hogy egy választás után alapvető országos érdek, hogy az új kormány mihamarabb felálljon. A politikai közgondolkodásban az is egy elfogadott tétel volt, hogy a kormánytöbbség elképzeléseinek az Országgyűlés szabad utat ad, pontosabban ellenzéki oldalról megfogalmazva: az ellenzék ezekben a kérdésekben, ami a kormány felállítását és a kormányzati szerkezetet, a kormányzati struktúra kialakítását és működését illeti, ezekben a kérdésekben nem akadályozza a többség elképzeléseit. Nyilván észrevételeket tesz, ez természetes, ez régebben is előfordult, de nem akadályozza.

Ebből adódott az a helyzet is már korábban, hogy a 2006-os évben, ha emlékezetem nem csal, ugyanígy alkotmánymódosítással kezdődött az Országgyűlés munkája, mert a korábbi kormány részben egyes szervek elnevezése okán kívánt alkotmánymódosítást,

részben éppen a politikai államtitkári és a közigazgatási államtitkári tiszt kettőssége okán az alkotmányból az összeférhetlenségi szabályok köréből kivette a politikai jelzõt, tehát módosította itt a képviselõi összeférhetlenség alkotmányban rögzített szabályait. Magyarán szólva: ha és amennyiben a kormányzati struktúra felállításával szétválaszthatatlanul szükséges az alkotmánymódosítás, ezt eddig senki, soha nem kifogásolta. Erre szeretném a tisztelt felszólalókat emlékeztetni, és itt most olyan rendelkezések jelennek meg, kétségtelenül nem a parlamenti létszámra gondolok most, hanem az alkotmánymódosítás másik elemére, ami a kormányzás felelõsségét vállaló többség elképzelései szempontjából meghatározó és alkotmánymódosítást tesz szükségessé. Különben elméleti értelemben én is osztom azt, hogy az alkotmánynak nem lehet úgy nekiugrani és úgy módosítani, mint mondjuk általában egy törvényt, az komoly áttekintést, megfontolást kíván, tehát ebben szerintem elvileg nincs vitánk. Viszont a kormánystruktúrával összefüggõ alkotmánymódosítást ez alól kivételként kell szerintem tekinteni.

Ami a miniszteriális struktúrát illeti, ott még inkább érvényesül az a szempont, hogy a mindenkori ellenzék azt mondta, hogy elfogadja a kormánytöbbség elképzeléseit, pontosabban nem gátolja. Egyébként ez a szavazásban általában az ellenzék részérõl a tartózkodásban szokott kifejezésre jutni, bár az elmúlt ciklusban úgy tudom, hogy nemmel szavazott már az ellenzék, de '90-tõl kezdve több cikluson keresztül az volt az elfogadott ellenzéki magatartás, hogy tartózkodott. Ezzel juttatta azt kifejezésre, hogy a kormánytöbbség felelõssége az, hogy a néptõl kapott felhatalmazás alapján a kormányzati struktúra milyen rendjét alakítsa ki.

Tehát most nem fogok érdemben vitát folytatni az itteni konkrét felvetésekkel kapcsolatban, azt gondolom, hogy az elképzelésnek a bizalmat a kormánytöbbségnek nyilvánvalóan meg kell szavaznia, az ellenzéknek pedig, miközben köszönettel fogadjuk az észrevételeit, de el kell fogadnia azt, hogy a kormánytöbbség felelõssége és kompetenciája ennek a kialakítása. Ez a parlamenti szavazásban nyilvánvalóan kifejezésre fog jutni.

Én úgy láttam, hogy az új Ksztv.-vel - hadd nevezem így ezt a hosszú nevû törvényt, ismerjük az elfogadott rövidítését - is ez a helyzet. Az új Ksztv. is lényegében a kormány felállításával függ össze, és két nagyon fontos dolgot feltétlenül szeretnék az új Ksztv. kapcsán kiemelni.

Itt két nagyon fontos alkotmányjogi kérdés rendbetételérõl van szó. A politikai és a közigazgatási államtitkár kettõségének a visszaállítása, zárójelben: tudom, hogy a politikai jelzõ nem fog törvényi értelemben megjelenni, az államtitkár, mint fogalom fejezi ki azt, amit az elmélet politikai államtitkárnak nevez, tehát ennek a kettõségnek a visszaállítása mögött, ha szabad mondanom, én egy kicsit többet is látok, mint amit az elõterjesztõk mondtak.

Kontinentális alkotmányos berendezkedésben a köztisztviselõi kar és a politika viszonya francia minta alapján, legalább másfél évszázada, de lehet, hogy hosszabb ideje, rendezett akként, hogy ezt a két kategóriát az alkotmányjog szétválasztja. Szétválasztja, és a minisztériumok szakapparátusának az élére a közigazgatási államtitkárt, vagyis francia elnevezésbõl átvéve - régen ezt így is használták - az úgynevezett adminisztratív államtitkárt állítja. Az adminisztratív vagy közigazgatási államtitkár a minisztérium szakapparátusának, köztisztviselõi karának a vezetője, és az a köztisztviselõi karriernek egy csúcsa, amikor valaki - nyilván csak egy a köztisztviselõi karból - eléri a közigazgatási államtitkári beosztást. Ez a köztisztviselõi kar védelmét szolgálja, amellyel szemben kettõs elvárás fogalmazódik meg: a mindenkori kormányzattal szembeni lojalitás, ugyanakkor a tevékenységben a politikamentesség és a politikasemlegesség.

Ennek a felszámolása bizony négy évvel ezelõtt súlyos hiba volt. Én ezt mindig úgy is láttam, hogy visszalépés a pártállami kormányzás felé, és nagy örömmel és megelégedéssel nyugtázom, hogy ezt most megszüntetjük, és visszaállítjuk a klasszikus hagyományos

megoldást, és a köztisztviselői tevékenység és a politika viszonyát ennek megfelelően újra rendezzük.

A másik kérdésnek talán még nagyobb, de nem akarok rangsorolni: hasonlóan nagy a jelentősége. A megyei közigazgatási hivatalok visszaállításával a rendszerváltozás legnagyobb alkotmányos botrányát szüntetjük meg: azt, hogy a kormánykoalíció arrogáns jogalkotásával az önkormányzatok tevékenysége felett megszüntetett törvényességi ellenőrzési kötelezettség megvalósulása helyreáll. Az alkotmány a kormány feladatainak rangsorolásában negyedik helyen említi, hogy a kormány ellenőrzi az önkormányzatok törvényességi működését. Szerény véleményem szerint egy percig nem működhet politikailag felelős kormány anélkül, hogy ennek a kötelezettségének eleget tudjon tenni. Tehát én a kormány felállása és felelősségvállalása szempontjából conditio sine qua nonnak tartom, hogy az alkotmány érvényesülését e tekintetben helyreállítsuk, és azt a botrányos helyzetet, hogy az önkormányzatok működése felett az állam központi szervezete nem gyakorolja az alkotmányban kötelezettségként előírt törvényességi ellenőrzési jogkört, ezt a botrányos helyzetet megszüntessük.

Ha csak azt a két körülményt látom, akkor már azt mondom, hogy ennek a törvénynek az elfogadása halaszthatatlan.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Időközben szétosztásra került az a javaslat, amely a választójogi változtatások előterjesztők szerinti szándékát tükrözi. Természetesen erről majd itt fogunk egy albizottságot alakítani, de aki kifogásolta azt, hogy nem látja az irányát, annak ez a javaslat rendelkezésére áll.

Kérdezem, van-e még hozzászóló. Gyüre Csaba alelnök úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Én is köszöntök mindenkit.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztők! Azzal én teljesen egyetértek, hogy amikor összeülünk és az első ülés van, akkor nyilván a leendő kormánypártnak jogában áll az, hogy meghatározza a saját felépítését, a minisztériumok felépítését, szerkezeti struktúráját, illetve döntsön a központi államigazgatási szervekről, és ezt tökéletesen időszerűnek is tartjuk.

Azonban az alkotmány módosításának azzal a részével, amely a 200 főben határozza meg az Országgyűlés létszámát, azzal egyébként a Jobbik Magyarországért Mozgalom programja tökéletes módon egyetért, az egybecseng ezzel a 200 fővel, azonban picit úgy érezzük, hogy jelen esetben a gombhoz fogjuk hozzávarni a kabátot. Ugyanis meghatározunk egy olyan létszámot, amelyről nem fogjuk tudni, hogyan fog felépülni, hogyan fog strukturálódni, milyen lesz Magyarországon a választókerületi rendszer. A legfontosabb, ha 1990-re visszatérünk, akkor kidolgozásra került egy olyan választási rendszer Magyarországon, amelynek a legalapvetőbb jellemzője volt az arányosság; ez biztosította azt, hogy megfelelő képviselőhöz jussanak a választópolgárok, az állampolgárok Magyarországon. Jelen pillanatban, amikor e mögé az alkotmánymódosítás mögé nem tesszük oda a már kidolgozott választójogi törvény módosítását konkrétan, akkor abban a pillanatban egy olyan zsákmacskát fogunk megvásárolni, illetve arról fogunk dönteni, aminek nem tudjuk, mi lesz az eredménye. Éppen ezért én az előterjesztésnek ezt a részét indokolatlannak, illetve túlságosan előrehozottnak tartom. Jelen pillanatban nem látom annak a konkrét indokát, hogy a parlamentnek tulajdonképpen az alakuló ülését követően azonnal erről kellene döntenie. Ezt szakmailag semmi nem indokolja, hiszen az alkotmánynak ez egy olyan fontos része, illetve az állampolgárok jogai érvényesülésének olyan fontos része ez, ami mindenképpen azt indokolja, hogy mind szakmailag megfelelően elő legyen készítve, illetve megfelelő társadalmi konszenzus álljon mögötte, és meglegyen a megfelelő társadalmi elfogadottsága.

Azt gondolom, lehet népszerű az, hogy én felére csökkentettem a parlament létszámát, és ezzel lehet népszerűséget szerezni, ez azonban sokkal komolyabb dolog annál, mint hogy jelen pillanatban föláldozzuk a szakmaiságot a népszerűség oltárán. Ezért én is azt kérem az előterjesztőktől, hogy az előterjesztésüknek ezt a részét vonják vissza.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e olyan, aki szót kér, és első körben még nem kapott szót? Szakács képviselő úr!

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én a parlament munkájába újonnan bekapcsolódó képviselőtársainknak mondom, hogy egyéni választókerületemben, Győrben a választási kampány alatt tulajdonképpen két alapvető igény fogalmazódott meg a győri választók részéről, akikkel én kapcsolatba kerültem. Az egyik az volt, hogy a gazembereket büntessük meg, tehát meglegyen a számonkérés. A második pedig az, hogy csökkentsük le a parlamenti képviselők és az önkormányzati képviselők létszámát. Úgyhogy én azt gondolom, ez egy elvárás, és ebben vita nem lehet. *(Dr. Gyüre Csaba: Ebben egyetértünk.)*

Azt gondolom, a szakmai vitának a most kiosztott anyaga, ami az albizottság létrehozását tartalmazza, megfelelő módon lehetőséget biztosít arra, hiszen paritásos bizottságra teszünk javaslatot, hogy maximum 200 fős - tehát ennél kevesebb lehet - parlamentnek a létszámáról és annak választójogi aspektusairól vitatkozzunk, és megfelelő konszenzus alakuljon ki.

Én csak '98 óta vagyok a parlament tagja, de arra emlékszem, hogy szinte minden ciklusban felmerült a kisebb parlamentnek az igénye, és sosem sikerült benne megegyezésre jutni. Meggyőződésem, hogy ha most, az első ülésnapok egyikén nem döntjük el ezt, hogy kevesebb lesz, akkor közben megint belemegyünk olyan vitákba, amiben szakmailag mindig lesz indok arra, hogy miért nem tudjuk lecsökkenteni a létszámot.

Azt gondolom tehát, hogy a választói elvárásnak megfelelően, racionális okokból a 200 fős meghatározás az alkotmányban most kerüljön elfogadásra. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Van-e még elsőkörös hozzászóló? Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt szeretném megkérdezni, mi indokolja a nemzetbiztonsági hivatalok alkotmányvédelmi hivatallá - rövidítve: AVH-vá - történő átnevezését, ami önmagában szerintem hátraborgató így rövidítve; sokan kiabálták ezt az utcán eddig. De hogy ez valami tartalmi indokot is rejt-e magában? Tehát hogy milyen, de akkor ezek szerint gazdaságvédelemmel vagy egyéb ügyekkel nem fognak foglalkozni, csak és kizárólag az alkotmányvédelemmel, vagy mi indokolja ezt a változást?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steiner képviselő úr jelentkezett elsőkörös hozzászólóként.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én csak egy ügyrendi kérdést szeretnék most feltenni, mert itt a helyszínen kiosztott előterjesztésekből az látható, hogy a 2010. május 14-én kelt T/10. iromány mellé kiosztásra került most itt a helyszínen egy új változat a „T/10. helyett” jelzéssel, és ha a tartalmát nézi az ember, azt gondolom, ez egy kiegészítést. De most akkor kérdezném, mi a tárgyalási alap: az új változat, és akkor az előterjesztők visszavonták a május 14-eit, vagy pedig ez a helyszínen kiosztott

anyag? Vagy pedig valami más probléma van, például technikai probléma, merthogy összesen három szakaszból szól ez az anyag.

ELNÖK: Képviselő úr, ez egy lapcsere; mi úgy hívjuk, lehet, hogy nem szakszerű. Tehát nem új változat, hanem...

DR. STEINER PÁL (MSZP): De itt, elnök úr, az van ráírva, hogy „új változat” a T/10. helyett, nem az, hogy lapcsere!

ELNÖK: Azoknak a lapoknak a helyébe lépő új változat, amelyekre vonatkozik a most kiosztott.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Akkor köszönjük, akkor technikailag ezt a helyére raktuk, akkor kijavítjuk, hogy lapcsere.

ELNÖK: Csak az a probléma, hogy ilyet nem ismer a Hárszabály. Ezért csak a kialakult terminológiát tudjuk használni, de igaza van a képviselő úrnak.

Van-e még olyan, aki hozzá kíván szólni, és nem kapott még szót? (*Nincs jelzés.*) Ha nincsen, akkor Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr ismételt hozzászólásra jelentkezett.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. Tényleg nem időhúzásnak szánom a hozzászólást, hiszen rendkívül nagy súlyú kérdéstről van szó. Tehát itt valóban nemcsak az a 10 millió magyar állampolgár, aki figyeli ezt a kérdést, hanem az a 15 millió magyar, akiknek a tekintete most ideszegződik és számukra egyáltalán nem mindegy, hogy mi lesz az első lépése az újonnan felállt kormánytöbbségnek, ha a magyar alkotmányhoz hozzányúl, akkor azt a fajta méltóságot, azt az emelkedettséget, ami szükségképpen kell, hogy egy alkotmányozással együtt járjon, tudja-e vállalni, képviselni, megtestesíti-e vagy sem.

Itt van két testes kötet előttem, az egyikre hívnám fel leginkább kedves képviselőtársaim figyelmét, "A történeti alkotmány, Magyarország alkotmánya" című munkára, Zétényi Zsolt munkája, amely az ezeréves sarkalatos törvényeket foglalja össze és elemzi. Ennek is az a lényege, hogy a Szent Korona tan elvén alapuló történeti jogfolytonosságunk, alkotmányosságunk helyreállítása nélkül lehet-e alkotmányozást kezdeni egy ilyen új rendszerben. Előttünk van egy előterjesztés arról, hogy "Az Országgyűlés politikai nyilatkozata a nemzeti együttműködésről", ez egy Orbán Viktor által jegyzett nyilatkozat, ez a nyilatkozat nagyon magasztos dolgokról szól, arról, hogy egy új rendszer, egy új nemzeti együttműködés rendszerét építhetjük most fel.

Ha egy új nemzeti együttműködés rendszerét építjük fel, akkor miért cselekszik ezzel tökéletesen ellentétesen a kormánytöbbség akkor, amikor a kormány megalakítástól teljesen idegen, azzal össze nem függő kérdéseket kíván most gyakorlatilag alkotmányozó hatalomként lenyomni az Országgyűlés torkán? Ahelyett, hogy emelkedetten, méltósággal elindulnánk egy ilyen nemzeti együttműködés irányába, ami jó lenne, ha nem abban merülne ki, hogy magával működik együtt az alkotmányozó hatalmat jelentő kormánytöbbség, vagy az ő érdekkörében álló szervezetekkel, személyekkel, hanem valóban érdemben kíváncsi azokra a jogtudósokra, azokra a szakemberekre és azokra a hangokra, amelyeket egyébként mi is hallottunk a választókerületeinkben. Mi is kampányoltunk, képviselőtársamnak mondom, mi ilyen jellegű igénnyel szinte minimálisan találkoztunk, ezzel szemben sokkal inkább a történeti jogfolytonosság helyreállítására irányuló igénnyel találkoztunk, a legdörgőbb tapsokat ezen részeknél kaptuk, amikor elmondtuk azt, hogy bizony, helyre kell állítani a történeti jogfolytonosságot, amelyről 1944. március 19-én lelőtték Magyarországot, és

amelyet sajnós, azóta sem kaptunk vissza, hiszen idegen állami szervezetek alávetettjei vagyunk. Az Európai Unió alávetettjei az európai klauzulával, amely méltatlan körülmények között került az alkotmányba, a NATO tagjai vagyunk, önálló működésünk, katonapolitikánk nagyon csökevényes emiatt, de más miatt is természetesen, az előző 8 év rendkívül káros folyamatai ütköznek vissza.

Mindenképpen reagálnék Salamon képviselő úrnak azon szavaira, hogy mi is nagyon üdvözljük egyébként a közigazgatási hivatalok rendszerének visszaállítását, ez a mi programunkban is szerepelt, és köszönjük, hogy ezt megfogadták, megszívtették és a javaslatukba behelyezték. Másrészt a törvényességi ellenőrzési jogkör biztosítása is nagyon-nagyon fontos kérdés, és szakítani kell ezzel a régiórendszerrel, amelyet az MSZP erőltetett az országra, amely azzal a hamis célkitűzéssel jelent meg, hogy ezt követeli meg az Európai Unió. Valójában nem követeli meg, a hagyományos vármegyerendszerünkhöz való visszatérés nagyon komoly célkitűzés, hiszen alkotmányvédő szervek voltak a Szent Korona rendszerében működő vármegyék.

Amit még külön kiemelnék: a miniszteri felelősség intézménye is megjelenik. Kétségtől ez is egy erénye ennek a javaslatnak, ez is egyébként a Jobbik programjában szerepelt, ennek is örülünk, hogy ez itt most megjelent. Természetesen ennek a részletes vitáját majd lefolytatjuk. Amit például hiányolunk az intézményi szervezeti felsorolásból a rendvédelmi szervek közül, a csendőrséget, amely határozott álláspontunk szerint az egyetlen és igazán hatékony eszköz lehet majd a vidéki bűnözés megfékezésére, de úgy gondoljuk, hogy nyilván olyan vezetése kell hogy legyen a rendvédelmi szervezeteknek, amely személyében kizárja azt, hogy aggályok keltődhessenek. Tehát Pintér Sándort ebben a körben abszolút nem tartjuk alkalmasnak.

Tehát a konkrét javaslatom az, hogy fontolják meg az előterjesztők, a javaslatunk a következő: az előterjesztők a T/9. számú előterjesztést módosítsák akként, hogy az 1. §-a lényegében kerüljön ki az előterjesztésből. Tehát az alkotmány 20. §-ának módosítására irányuló rész kerüljön ki az előterjesztésből, és ezzel párhuzamosan az alkotmányügyi bizottság fogadjon el egy olyan javaslatot, amellyel az Országgyűléshez fordulunk azzal, hogy dolgozzunk ki közösen egy olyan országgyűlési határozati javaslatot, amely az alkotmányozás folyamatáról szól. Azzal az emelkedettséggel és történeti jogfolytonossághoz való visszanyúlás igényével, amelyet őseink, elődeink megkövetelnek tőlünk, hiszen Deák Ferencet és nagyon sok nagy alkotmányozó személyiséget tudnék megemlíteni, mind-mind a történeti alkotmány talaján állva végezték munkájukat, és ez nekünk is kötelességünk, mai korban élő magyar képviselőként, hiszen a történelem nem állt meg.

Ezért úgy gondolom, hogy ez lenne a leghelyesebb eljárás. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több hozzászólás vagy kérdés, akkor természetesen menetrend szerint az előterjesztőket illeti a válaszadás joga. Először Répássy képviselő úr kíván szólni.

Dr. Répássy Róbert reflexiói

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én főleg azokra a kérdésekre szeretnék válaszolni, amely az alkotmánymódosítás kisebb Országgyűlésre, 200 fős parlamentre vonatkozó részére irányultak. Az alkotmánymódosítás maximálja a képviselők számát 200 főben, tehát alulról nyitott, felülről zárt ez a meghatározás, illetve meghatározza, hogy további, legfeljebb 13 kisebbségi parlamenti képviselő választható.

A terveink szerint - most már ezek a tervek önök előtt ismertek, hiszen be is nyújtottuk a szükséges további törvényjavaslatot, illetve országgyűlési határozati javaslatot -, miután az Országgyűlés elfogadja az alkotmány módosítását, amelyre felhívom a figyelmüket, hogy a

javaslat szerint ennek a szakasznak a hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik, várhatóan egy elfogadandó választójogi törvény rendelkezne. Tehát miután az alkotmánymódosítás megszületik, akkor létrejöhet egy országgyűlési határozati javaslat alapján az alkotmányügyi bizottság paritásos albizottsága, választójogi reformot előkészítő albizottsága. Úgy gondoljuk, hogy az országgyűlési határozatban meghatározott időtartam elegendő arra, hogy itt az ellenzék és a kormány pártjai közösen megalkossák azt a választójogi reformot, amely a legfeljebb 200 fős Országgyűléshez szükséges. Amennyiben ez az albizottság kidolgozza ezt a javaslatot, utána az alkotmányügyi bizottság terjeszthetné be ezt egy társadalmi vita után a parlamentnek. De erre egy záros határidőt szeretnénk szabni, legkésőbb a jövő év végéig kell ezt megtenni, hiszen valóban számos érv szól amellett, hogy a választási ciklus, vagyis az Országgyűlés megbízásának az első felében szülessen meg egy ilyen törvény azért, hogy kellőképpen fel tudjanak készülni a következő általános választásokon egy kisebb Országgyűlés megválasztására.

Valóban benyújtottunk egy választásitörvény-tervezetet is, amelynek a tárgyalását pillanatnyilag csak a tárgysorozatba-vételig kérjük, azért, hogy önök ismerjék meg, hogy a Fidesz mit javasol. De ezt a javaslatot tárgyalási alapnak tekintjük, és nem gondoljuk, hogy ez az egyetlen létező megoldása van a 200 fős parlamentnek. A legfeljebb 200 fős Országgyűlésre vonatkozóan Gaudi képviselőtársam azt mondta, hogy egy alapos társadalmi vita után kellene ide eljutni. Az a helyzet, hogy ez az alapos társadalmi vita megtörtént, hiszen nemcsak a választási kampányban legitimálták ezt a programot a választók, hanem az évek hosszú során itt, az Országgyűlés falain belül is minden párt elviekben támogatta az országgyűlési képviselők létszámának ilyen jelentős csökkentését. Valóban, a gyakorlati megvalósításig sosem jutottunk el, tehát választási törvényt kétharmados egyetértés hiányában nem sikerült tető alá hozni. De úgy látjuk, hogy egyrészt nem mondhatunk le erről a választók által minden bizonnyal támogatott programnak a megvalósításáról, viszont a választási reformnak a részletkérdéseiről egyeztetni kívánunk, mégpedig - ahogyan mondtam - egy paritásos bizottságban, tehát nem használva az erőfölényünket, egy paritásos albizottságban egyeztetni kívánunk a parlament pártjaival.

Úgy gondolom, nem okoz semmilyen alkotmányjogi problémát az, ha az alkotmányt módosítjuk. Most ebben a tekintetben kifejeznék az Országgyűlés pártjainak az akaratát, hogy valóban egy kisebb Országgyűlést akarnak a következő választásokon már látni. De, ahogy mondtam, egy olyan, a választójogi reformot előkészítő folyamatot javaslunk, amely nem zárja ki semmilyen alternatívának a megvitatását sem. Ezeket az alternatívákat lehet megvitatni majd ebben a választójogi reform albizottságban.

Még egy mondat arról a választójogi törvényjavaslatról, amelyet benyújtottunk. Abban egyébként a Fidesz által régóta megfogalmazott elvek mentén javasoljuk a 200 fős Országgyűlés létrehozását. Azt javasoljuk, hogy a vegyes választási rendszer megtartása mellett, de a vegyes választási rendszer egyes elemeinek arányos csökkentésével jöjjön létre a legfeljebb 200 fős parlament. És nagyon fontos új elem, amelyet kérem, majd fontoljanak meg, hogy azt javasoljuk, a kisebbségek úgynevezett kedvezményes kisebbségi mandátumokhoz juthassanak, tehát kedvezményes kisebbségi országgyűlési képviselőket választhassanak. Az ilyen típusú kedvezmény biztosítása nélkül nincs reális esélye a kisebbségeknek saját országgyűlési képviselők megválasztására.

Felmerült az a kérdés - hogy áttérjek más problémákra -, hogy a jövőbeli minisztériumi struktúrában az idegenrendészet miért kerül a Belügyminisztériumhoz, és miért nem marad a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnál. Az ismert, hogy most Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumként a rendészet alá tartozik, a rendészeti feladatok közé tartozik az idegenrendészet, és úgy gondoltuk, hogy a rendészeti feladatok jogutóda - ahogyan egyébként a törvényjavaslat is szól - maga a Belügyminisztérium. Tehát az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium rendészeti feladatait a Belügyminisztérium öröklí. Ez

alól van néhány kivétel, de kifejezetten azért, mert úgy ítéltük meg, hogy azok nem tekinthetők rendészeti feladatoknak. Ilyen például a választási eljárások lebonyolítása, ezek a közigazgatási feladatok közé sorolhatók. Vagy ilyen például az állampolgársági ügyeknek az intézése; ezek sem tekinthetők rendészeti feladatoknak. Azon lehet vitatkozni, hogy az idegenrendészet miért rendészeti feladat. Nem akarok arra utalni, hogy a nevében is benne van, hogy rendészeti feladat, de valójában a Belügyminisztérium korábbi portfóliójának a körébe tartozó feladatról van szó, és ez indokolta azt, hogy a jövőben a Belügyminisztériumhoz tartozzon.

Az alkotmányvédelmi hivatal esetében egyelőre egy elnevezésbeli változást tartalmaz a törvény. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy az alkotmány szerint - egyébként az alkotmány 2006-os módosítása szerint - az államigazgatási szervek elnevezését akár feles többséggel is megteheti az Országgyűlés, pontosan azért, mert a 2006-os alkotmánymódosítás a kormány szervezetalakítási szabadságának a körébe utalta ezeket a kérdéseket. Így a Nemzetbiztonsági Hivatal jövőbeni elnevezése még akkor sem tartozna kétharmados körbe, ha egyébként a nemzetbiztonsági törvényt érinti. Egyébként valóban, egy új koncepciót mutat az alkotmányvédelmi hivatal elnevezése, de ha megengedik, akkor ezt inkább rábíznám majd a nemzetbiztonsági bizottság elé kerülő javaslatokra. Tehát a nemzetbiztonsági törvény felülvizsgálata az, ami magyarázatot adhat ezekre a kérdésekre. Az alkotmányvédelmi hivatal, mint ahogy mondtam, a Nemzetbiztonsági Hivatalnak nem jogutódja, hanem pusztán annak az elnevezése változik. Majd akkor beszélhetünk itt jogutódlásról, ha a nemzetbiztonsági törvény felülvizsgálata során az alkotmányvédelem feladatai kibontásra kerülnek.

Még egy megjegyzés: számos országban, az Európai Unió számos országában és a világ számos országában alkotmányvédelmi hivatalnak nevezik a nemzetbiztonsági hivatalt, és alkotmányvédelemnek tekintik a belső elhárítási tevékenységet.

A közigazgatási miniszternek a kinevezésekkel kapcsolatos többletjogairól kérdezett Lamperth Mónika képviselő asszony. A mi megítélésünk szerint ez nem sérti a miniszteri felelősség alkotmányos szabályait. A közigazgatási miniszternek, pontosabban a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternek eddig is voltak a kormányzati tevékenység koordinációjában központi és úgymond többletjogosítványai más miniszterekhez képest. Szándékunk szerint a Miniszterelnöki Hivatal jogutódjaként működő közigazgatási miniszternek is lesznek ilyen központi koordinációs tevékenységi körei, és ide, ebbe a kormányzati koordinációba tartozik a kormány személyzeti politikájának koordinálása, és a kormány személyzeti politikájának a koordinálása az, ami indokolja ezt a tevékenységet.

Hozzáteszem egyébként, hogy voltak erre korábban is kísérletek. Önök emlékeznek rá, amikor volt a kormánynak kifejezetten személyügyi államtitkára; lehet, hogy nem pontosan így hívták, de a Szetey Gábor által elindított törvények azt célozták, hogy a kormány személyzeti politikája egy központosított, és hogy úgy mondjam, minőségi kontroll alatt álló folyamat legyen. Ennek a része az, hogy a közigazgatási miniszter és az ő nevében, az ő helyetteseként eljáró közigazgatási államtitkára a közigazgatási minisztériumnak bizonyos jogokat, véleményezési és észrevételezési jogokat kap a törvényben.

Ennyit kívántam én válaszolni.

ELNÖK: Navracsics Tibornak adom meg a szót.

Navracsics Tibor reflexiói

NAVRACSICS TIBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Egy-két kérdés maradt ki.

Amennyire emlékszem, Bárándy Gergely kérdezte, miért ilyen gyors az alkotmánymódosítás. Most éppen ez a baj; ha lassú lenne, akkor valószínűleg a Szocialista Párt arról tartana sajtótájékoztatókat, hogy miért késlekedik a Fidesz a 200 fős parlament alkotmányba beiktatásával. Négy éve van erről szó; önök 71-szer utasították el, hogy

napirendre vegyük az Országgyűlésben az elmúlt négy évben. Úgy gondoltuk, hamar letudjuk ezt a dolgot, ha ezt betesszük az alkotmányba, és utána megnyitjuk a vitát. S aztán a vita során majd eldőlhet, hogy egészen pontosan milyen alapelvek mentén szülessen meg az új választójogi törvény. Ami egyébként, Répássy Róbert képviselőtársam szerénységből nem említette, de következetes folytatása annak, amit az elmúlt négy évben mi mindig is állítottunk, miszerint a '89-es közmegegyezésnek megfelelő választójogi törvény kiállta az idők próbáját, következésképpen az új választójogi törvény kisebb létszámmal, de arányait tekintve tükrözi az 1989-es konszenzust. Erről nyilván lesz még majd mód egyébként vitatkozni.

Hasonlóan ugyanezt tudnám mondani arra is, hogy miért ilyen rövid az indokolás. Azért, mert szerintem aki az elmúlt négy évben figyelte a magyar politikát, számára kézenfekvő dologról van szó, hogy miért limitáljuk 200 főben a Magyar Országgyűlés létszámát. Hiszen sok vita volt az elmúlt négy évben, az egyik ilyen vita többek között ez volt, hogy mikor tudjuk megvalósítani a 200 fős parlamentet.

Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam azt kifogásolja, hogy az alkotmányozás miért mély társadalmi közmegegyezés nélkül történik. Amennyiben új alkotmány alkotásáról lenne szó, akkor természetesen szükség lenne arra. Én úgy gondolom, itt most egyik olyan módosítandó passzus sem jelent az alkotmányosság szempontjából megrendülést vagy akár zökkenést sem, ami miatt mély társadalmi közmegegyezés tárgyalásos úton való kiharcolására lenne szükség. Egyébként pedig Répássy képviselőtársam utalt már arra, hogy a 200 fős parlament mély társadalmi közmegegyezésnek örvend. Azt hiszem, ön is a választási kampányban, de bármelyik bizottsági tag a választási kampányban amikor a választópolgárokkal találkozott, azt láthatta, hallhatta, hogy a 200 fős Országgyűlés nemzeti közmegegyezés tárgya. Az emberek ma kisebb Országgyűlést akarnak, feleakkora Országgyűlést akarnak, és mi meg fogjuk tudni ezt valósítani. Azt hiszem, egy demokráciában ez teljesen alapvető dolog és követelmény.

Harangozó képviselőtársam kérdezte, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal miért lett alkotmányvédelmi hivatal. Erre egyrészt válaszolhatnám azt a rövidítésre utalva, hogy rossz az, aki rosszra gondol (*Derűtlenség.*), másrészt pedig mondhatnám azt, hogy azért, mert az új funkcióját szeretnénk kiteljesíteni. Úgy gondoljuk, hogy a nemzetbiztonsági tevékenység mellett az alkotmányvédelmi tevékenység talán jobban kifejezi azt, hogy itt valóban az alkotmányos értékek, az alkotmányos alapberendezkedés védelméről van szó, és ezért is próbáltunk idomulni az európai elnevezésekhez: a legtöbb európai országban alkotmányvédelemnek hívják azt a fajta tevékenységet, amelyet eddig a Nemzetbiztonsági Hivatal végez.

A jövőben alkotmányvédelmi hivatalnak nevezzük, én azt hiszem, hogy önmagában az elnevezés megváltoztatása nem fog olyan mértékű változást okozni, amely akár az ellenzék bizalmatlanságát is felélesztené vagy fokozná, amennyiben ez megvan. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az eddigi vita kapcsán arra gondoltam, hogy a válaszadással ezt a részét lezárhatjuk. Van ellenkező vélemény? (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: A viszontválasz lehetőségét kérjük!*) További lehetőségre a nemsokára megkezdődő plenáris ülésen bőségesen lesz alkalom, és a kisebbségi vélemény kialakítására is természetesen.

Tisztelt Bizottság! A határozathozatalhoz érkeztünk. Először is arról kell majd döntenünk, hogy a javaslatnak, a T/10. szám alatt előterjesztett javaslatnak vannak kétharmados többséget igénylő rendelkezései, és ugyanez vonatkozik az alkotmány vonatkozó paragrafusára, tehát ez a 11-esre is vonatkozik. Ezzel kapcsolatban kiosztottunk egy tájékoztatót, ezt vegyük előre, mert ez egy fontos kérdés.

Kérdezem, hogy képviselőtársaim közül ki ért egyet a kiosztott felsorolásban feltüntetett lajstrommal, amely kétharmados többséget igényel, illetve az alkotmány vonatkozó szakaszára utal? Aki egyetért vele, annak kérem az igen szavazatát! *(Szavazás.)* 17 igen szavazatot kapott. Az ellenszavazatokat szeretném megszámolni. *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás.

Tehát a teljes ellenzék egységesen tartózkodott.

Szavazás a T/9. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról

A következőkben pedig az egyes törvényjavaslatoknak a tárgysorozatba-vételéről szavazunk. Tehát kérdezem, hogy képviselőtársaim közül ki ért egyet a T/9. szám alatti, alkotmánnyal kapcsolatos képviselői indítvány tárgysorozatba-vételével. *(Szavazás.)* 21 igen szavazat volt. A nem szavazatok? *(Nincs jelzés.)* Nem volt. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

Ugyanennek a törvényjavaslatnak az általános vitára alkalmasságáról fogunk szavazni, ez külön szavazást igényel. Tehát akik egyetértenek az általános vitára való alkalmassággal, kérem, igennel szavazzanak! *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Aki ellenzi az általános vitára alkalmasságát? *(Szavazás.)* 4 nem. Aki tartózkodik az általános vitára alkalmasság tekintetében? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

Szavazás a T/11. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról

Ugyanez az eljárás lesz a minisztériumok felsorolásáról szóló, a második napirendi pontként feltüntetett T/11-es javaslatról. Tehát a tárgysorozatba-vételre kérem a szavazatokat, aki egyetért a tárgysorozatba-vétellel, annak a szavazatát kérem! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Aki ennek a javaslatnak az általános vitára alkalmasságával ért egyet, annak kérem a szavazatát! *(Szavazás.)* 18 igen szavazat. Aki ellenzi? *(Szavazás.)* 4 ellenszavazat. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Szavazás a T/10. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről és általános vitára alkalmasságáról

Ugyanez a metódus a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényjavaslat esetében. Tehát aki az indítvány tárgysorozatba-vételét támogatja, annak a szavazatát kérem! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Aki ennek a javaslatnak az általános vitára való alkalmasságát támogatja, annak a szavazatát kérem! *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Aki ellenzi ennek az általános vitára alkalmasságát? *(Szavazás.)* 4 nem szavazat. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás.

Köszönöm szépen. Ezzel tehát lezártuk ezt az együttes vitát. A bizottsági előadóról kell még döntenünk. Az alkotmányügyi bizottság többségi véleményének tolmácsolására ki vállalkozik? *(Nincs jelzés.)* Akkor én fogom csinálni. Ez egy furcsa helyzet, mert háromféle álláspont van, és a Hárszabály egységes ellenzéki vagy kisebbségi vélemény előterjesztésére ad lehetőséget. Én azt kérem, hogy mivel tíz perc áll rendelkezésre... parancsolj!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A mi frakciónk majd a vezérszónoki felszólalásban fejt ki a véleményét, úgyhogy a magunk részéről lemondunk erről a lehetőségről és átengedjük az MLP, illetve a Jobbik képviselőcsoportjának.

ELNÖK: Két lehetőség van: vagy én ismertetem kisebbségi véleményként a háromfélét, vagy pedig önállóan kívánják. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Önállóan.)* Akkor az a kérésem, hogy térjenek ki arra, hogy a kisebbségi véleményben háromféle álláspont van. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Schiffer úrral megosztanánk, tehát az LMP és a Jobbik megosztaná az*

időt.) Tehát 5-5 perc, és utaljatok arra, hogy az MSZP pedig a vezérszónoki körben ismerteti ezt.

A nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezet (P/16. szám); döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita

Most pedig áttérünk a napirend kiegészítéseként feltüntetett, a nemzeti együttműködésről szóló politikai nyilatkozattervezetre, Orbán Viktor, Lázár János önálló indítványára. Időközben kiosztottunk egy kiegészítést, a nyilatkozat előterjesztőjeként csatlakozott Lázár János, aki jelen van, Semjén Zsolt és Harrach Péter képviselőtársunk, ezért tehát most a nyilatkozatot előterjesztők nevében Lázár Jánosnak adom meg a szót.

Lázár János szóbeli kiegészítése

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget az előterjesztők nevében a 2010. május 14-én beterjesztett politikai nyilatkozat elfogadásának általános vitára való alkalmasságáról szóló döntésnél. A nemzeti együttműködésről címet viseli az a nyilatkozat, amelyet Orbán Viktor, a Fidesz Magyar Polgári Szövetség elnöke, a köztársasági elnök által felkért miniszterelnök-jelölt beterjesztett az Országgyűlés elé. Az előterjesztők nevében kérem, a mai napon tegyék lehetővé, hogy az általános vitára való alkalmasságról való döntés után a Ház döntsön arról, hogy napirendjére tűzi, és a ma este folyamán lehetőség szerint lefolytatja az általános vitát.

Nem ismertetném szó szerint a nyilatkozatot, hiszen minden esküt tevő országgyűlési képviselőtársam számára a nyilatkozat hozzáférhető volt, illetve megismerhették annak tartalmát. Elvi rendszeréről annyit szeretnék megjegyezni, hogy a historikus rész, a történeti rész azt gondolom, mindenki számára világos, legyen béke, szabadság és egyetértés, az 1848-as felütés követi azokat a közjogi hagyományokat, amelyeket 1945-ben, illetve 1989-ben, a köztársaságok kikiáltása alkalmával Magyarország maga elé tűzött.

Foglalkozik az anyag egy történeti elhatárolással is, ami az elmúlt húsz esztendő átmeneti időszakának a lezárását jelenti. Ha arra gondolok, hogy Magyarországon demokratikus választáson most először fordul az elő, hogy a választópolgárok tudatosan, szabad akaratukból arra hatalmaztak fel egy politikai erőt, hogy kétharmad birtokában elsöprő horderejű változásokat hozzon létre, akkor valóban nemcsak a választás tekinthető történelminek, hanem azt gondolom, hogy maga az Országgyűlés felelőssége is, a törvényhozók, jogalkotók felelőssége is történelmi.

Ezért azt gondoljuk, hogy helyes az 1848-as és az 1956-os hivatkozás is, tekintettel arra, hogy a rendszerváltozáskor kitűzött eszmények, amelyről a nyilatkozat részletesen szól, a szabadság, önállóság, felemelkedés, remény, bizakodás és testvériség, azok csorbát szenvedtek az elmúlt húsz esztendőben. A megállapodási kényszerek, a tárgyalási kényszerek 1989-ben, '94-ben és '90-ben is felülírták számos alkalommal a választói akaratot, és nem volt mód arra, hogy a választók ilyen mélységében és ilyen felhatalmazással legyenek képesek befolyásolni a hazájuk sorsát. Ez az első olyan alkalom, amikor tudatosan a nagy változás reményében, nagy bizalommal fordultak egy politikai erő felé. Nem paktum, nem koalíciós szerződés, hanem választói szabad akarat hozta létre a kétharmadot.

A mi felelősségünk, az előterjesztők felelőssége, hogy egy olyan rendszerre tegyünk javaslatot a nemzeti együttműködés keretében, amely figyelembe veszi az 1848-as, 1956-os, 1988-89-es hagyományokat, ezekből nem kívánunk engedni, és ezeknek az értékeknek a megteremtésére a nemzeti együttműködés keretében biztosít lehetőséget. Azt gondolom, hogy elemi erejű volt az az akarat, amellyel a választópolgárok felhatalmazták az új Országgyűlést, és mi ezt a nyilatkozatot azért szeretnénk rövid időn belül elfogadtatni a magyar törvényhozással, lehetőség szerint alkalmat teremtve arra, hogy mindenki tudjon csatlakozni, olyan alapvető társadalmi, emberi, nemzeti értékek megfogalmazásával, amelyek mindannyiunk számára elfogadhatóak politikai pártállástól, világnézeti meggyőződéstől

függetlenül, mert úgy tervezzük, hogy a május végén megalakuló kormánynak is ezeket az értékeket kell majd képviselnie.

Ebben az értelemben nem hagyományos kormányprogram betervezésére készül a miniszterelnök-jelölt, hanem egy, a nemzeti együttműködést maga elé tűző, az ország kereteiben és viszonyaiban teljesen új pályát kijelölő struktúrában gondolkodunk. Úgy gondolom, ehhez egy elvi fölhatalmazásra és egy elhatárolásra szükség van az elmúlt húsz esztendő és az azt megelőző 46 esztendő vonatkozásában is.

Ehhez kérem az Országgyűlés képviselőinek a támogatását, hogy tegyék lehetővé az előterjesztés általános vitán való megtárgyalását még a mai nap folyamán. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Ki jelentkezik hozzászólásra? Gaudi-Nagy Tamás, majd Steiner Pál jelentkezett egyelőre.

Gaudi-Nagy Tamásé a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon érdekes helyzet előtt állunk most jelenleg, hiszen olyan sorokat olvasunk ebben a politikai nyilatkozatban - megint csak úgy látszik, sajnos magamat kell ismételnem; nem volt még itt Lázár képviselő úr, amikor az első felszólalásomat megtettem -, ami sok tekintetben tükrözi a Jobbik Magyarországért Mozgalom 88 oldalas programjának, „Radikális változást” programjának elemeit, amire nagyon büszkék vagyunk, és azt gondolom, a legszínvonalasabb programja volt ennek a választási kampánynak. Ezzel szemben a Fidesznek nem volt ilyen programja; Lázár képviselő úr is tudja nagyon jól, hogy van egy olyan kötet, amely hat gondolkodó írását tartalmazza, de hát programnak nem nevezhető.

Az önrendelkezés jogának és képességének visszaszerzésére fókuszál ez a nyilatkozat, egy új nemzeti együttműködésről, új nemzeti együttműködés rendszeréről beszél. Nagyon hasonló, kísértetiesen hasonló érzéseim vannak, mint az előző alkotmánymódosítással kapcsolatos előterjesztés kapcsán, hiszen itt sem tudjuk igazából, hogy mi lesz a tartalom. Vannak ünnepélyes szavak, amelyek ráadásul a magyar történelemnek egy nagyon szűk részéről beszélnek csak. Hiszen arra azért felhívom a figyelmet - bár remélem, nem kell e Ház falai között felhívni a figyelmet -, hogy a magyar nemzet önrendelkezéséért vívott küzdelem nem 1956-ban kezdődött. Bár hozzá kell tegyem, nagyon büszke vagyok arra, hogy itt ül mellettem Murányi Levente, a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselője, aki maga is '56-os szabadságharcos, és a pufajkások ellen harcolt 1956-ban; reméljük, olyan sikerrel, hogy sikerült néhányat jobb létre szenderíteni. Tehát gyakorlatilag a pufajkások korszakával való szakítás, a nemzetidegen, bolsevik diktatúrával való szakítás elve egy elfogadható alapelv, de egyetlenegy eleme csak a magyar történelem komplexitásának. Nem volt itt Lázár képviselő úr - vagy talán már itt volt -, amikor fölmutattam a történeti alkotmányról szóló vaskos kötetet, még egyszer megteszem ezt, hiszen legyünk büszkék arra, hogy egy ilyen történeti alkotmányossággal rendelkező ország vagyunk, egy ilyen nemzet vagyunk, amelynek itt ez a kincse, és itt van a lehetősége önöknek arra, hogy a közjog eszközeivel ismét újraélesszük. S nem a lisszaboni szerződés az a szoftver, ami a meghibásodott számítógépet újraindítja - ahogy ezt Szájer József mondta az Európai Parlament egyik ülésén -, hanem bizony a történeti alkotmányosságunk.

Én tehát azt a javaslatomat kell fönntartsam, amit az előző napirendi pontnál már megtettem, mégpedig hogy egy olyan típusú országgyűlési nyilatkozat, ünnepélyes nyilatkozat vagy határozati javaslat elfogadását támogatnám, amely ezt a kérdést szabályozná, tehát a történeti alkotmányosság útjára való visszatérést és a jogfolytonosság kimondását a

történeti rendszerünkkel, sarkalatos törvényeinkkel. Bizony a magyar nemzet önrendelkezéséért vívott küzdelem elkezdődött már egészen tulajdonképpen a honfoglalástól kezdve, hiszen folyamatosan és visszatérően külföldi hatalmak érdekei alá nyomták, próbálták nyomni ezt a nemzetet, amelynek viszont voltak gyönyörű szép pillanatai, századai. Azt gondolom, egy ilyen politikai nyilatkozatban, ha már egy ilyen hozunk egyáltalán, akkor mindenképpen szóljunk ezekről a történelmi személyiségekről, kezdve egészen Árpádtól, folytatva Szent Istvánon keresztül Szent Lászlón, Szent Imrén, és hosszan lehetne folytatni a sort, Hunyadi Mátyás, majd pedig a szabadságküzdelmek legnagyobbjai; a Thököly-szabadságharc 1606-ban eredményezett egy olyan csodálatos törvényt, amellyel a sarkalatos törvényeinket, az Aranybullát eredeti jogállásába ismét visszahelyezték; majd folytatódott a Rákóczi-szabadságharc, aztán a reformkor nagyjainak munkásságával. Ha megnézzük, mi sem állna távolabb tőlem, hiszen az '56-os szabadságharc az egyik legfontosabb szabadságharcunk, amire fel kell néznünk, de bizony nem forradalom volt 1956. Itt egy óriási történelmi tévedésről van szó: '56 egy szabadságharc volt, amelyet a Vörös Hadsereg és a bolsevizmus ellen folytatott a magyar nép, többek között Murányi Levente és Wittner Mária közreműködésével, mind a ketten '56-osok, és büszkék lehetünk arra, hogy egy Országgyűlésben ülhetünk velük. Azonban ennél sokkal, de sokkal többről kellene beszélni, ha már egy ilyen rendszerről beszélünk. S bizony szólni kellene arról, hogy a két világháború között vitéz nagybányai Horthy Miklós vezetésével, kormányzásával egy olyan állam működött, amely a megcsonkított, kétharmadára zsugorított magyar államot képes volt egy olyan helyzetbe hozni, hogy önálló hadsereget tudott létrehozni, egy erős csendőrséget, és olyan külpolitikát folytatott, amellyel az elcsatolt három és félmillió magyarból és területeinknek is közel felét sikerült visszaszerezni, s a történelem e nagyon nehéz sodra után már valóban kényszerpályára került a történelmünk.

Azt azonban világosan látni kell, hogy az önrendelkezés jelenleg nincs még a kezünkben. Az önrendelkezés jogát azért nem gyakoroljuk, mert ott van például az Európa-klauszula a magyar alkotmányban, a jelenlegi alaptörvényben, helyesen fogalmazva - Zétényi Zsolt megfeddne ezért, ha alkotmánynak nevezném az 1949. évi XX. törvényt. *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Figyeljünk a felszólalóra!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tényleg köszönöm a figyelmet, mert valóban úgy gondolom, biztosan lenne más érdekesebb dolog is beszélgetni, de ha már itt vagyunk ennél a napirendi pontnál, és egy ilyen súlyú nyilatkozat került elénk, akkor mi megtiszteljük az előterjesztőt azzal, hogy elmondjuk az álláspontunkat, és szeretnénk kérni ezt a tiszteletet a többiektől is. Nem kapjuk meg ezt a tiszteletet? De, megkapjuk - mert félreérthető volt.

Tehát az önrendelkezés jogát akkor tudnánk visszaszerezni, ha a Magyar Köztársaság a nemzetközi együttműködési rendszerben, többek között az Európai Unióban nem olyan szervilis módon teljesítené az ottani központi szervek, vezetők igényeit, mint ahogy ez jelenleg működik. Tehát az önrendelkezés jogának és képességének gyakorlásához kifejezetten látni szeretnénk például azt a külpolitikai elszántságot a Fidesz részéről, amiben az eddigi nyolc év, de sajnos ebben az elmúlt húsz év egységes volt, hogy meglehetősen erőteljesen simult bele Magyarország a transzatlanti rendszerbe; elfogadta a multinacionális cégek uralmát Magyarországon, és ezzel párhuzamosan egy olyan államadósság-csapdába hajtották az országot, amely három tényező lényegében az önrendelkezést erőteljesen korlátozza jelenleg. Mi tehát a magunk részéről, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom képviselői abban tudnánk partnerek lenni, ha azt mondanánk ki, hogy a transzatlanti érdekek feltétlen elfogadása helyett, a transzatlanti érdekekkel szemben a nemzeti érdekek

elsődlegesként való érvényesítése, a multinacionális cégek uralmának korlátozása és az államadósság újratárgyalása belekerülne egy ilyen nyilatkozatba. E három fundamentális tétel nélkül üres szavaknak tudjuk csak találni a nemzeti együttműködés rendszerét.

Egyébként sok tekintetben emlékeztet szándékaiban a két világháború közötti Olaszország korporációs rendszerére, amelyet én nem olyan színben tüntetek fel, mint amire a mellettem ülő MSZP-s képviselőtársak nyilván már készülnek, hogy jó erősen fasisztázzanak egyet. Én nem fogom ezt tenni, ugyanis a két világháború közötti Olaszország fasiszta rendszere, függetlenül attól, hogy milyen történelmi végkifejletre jutott, a korporációs rendszer elemeit magán hordozta, ami azt jelentette, hogy a szakszervezetek, a társadalmi érdekérvényesítés különböző szereplői jelentős mértékben részt vettek a hatalomgyakorlásban és -kialakításban. Tehát ha erre irányuló nemzeti együttműködési rendszerről van szó, akkor azt megvizsgáljuk, megnézzük. Csak emögött semmilyen tartalmat nem látunk.

S azt azért mindenképpen jelezni kell, hogy az a választási program, amelyet a Fidesz letett az asztalra, és amit nem volt hajlandó megvitatni egyébként, hiszen egy-két fideszes képviselőt kivéve, nem voltak hajlandók a fideszes képviselőjelöltek vitázni például a Jobbik jelöltjeivel, de más jelöltekkel sem tudomásom szerint.

Tehát nem kapott igazából arra felhatalmazást a Fidesz Magyar Polgári Szövetség, nem kapott olyan tartalmú felhatalmazást, amely tartalmát tekintve egy gyökeres alkotmányreformra és minden más egyéb kiterjedne. Formáljogilag megkapta nyilván, ezt nem is vitatjuk egy másodpercre sem, hogy a kétharmados többség szám szerint elérettetett, a kétharmadon túl vagyunk, csak hogy tartalmilag, legitimációs szempontból nem erre kapott felhatalmazást a Fidesz, hogy pillanatok alatt átszabja a magyar közjogi rendszert, és ráadásul ne állítsa helyre a történelmi jogfolytonosságot.

Tehát nagyon sok kérdés van ezzel kapcsolatban, úgyhogy mi a magunk részéről - egy kicsit megelőlegezem a frakció álláspontját is - egy ilyen jellegű nyilatkozatot ebben a formában nem tudnánk támogatni, csak akkor, ha azok a fundamentális tételek is, ahogy említettem, megemlítésre kerülnek, amelyek valóban a nemzeti önrendelkezés megszerzéséhez szükségesek. E nélkül bizonyos üres szavak politikájáról van csak szó. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steiner képviselő úr jelentkezett. Mielőtt megadnám a szót, egy másodpercre szeretném azt ismételtelen felidézni, amit már mondtam, hogy az általános vitára való alkalmasság tekintetében az alkotmányosságot kell vizsgálnunk és azt, hogy a vitában majd mit fogunk mondani, azt nem biztos. Én csak azt kérem a képviselőtársaimtól, és tényleg nem akarok senkit sem korlátozni, hogy legyen figyelemmel arra, hogy általában hétfőnként a plenáris ülés előtt fogunk tartani érdemi ülést, ahol lehetőséget szeretnénk adni magunknak, mindenkinek a hozzászólásra. Tehát az idő függvényében a felszólalásaikat úgy tervezzék, hogy más is labdába tudjon rúgni. Köszönöm szépen.

Steiner úr!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én kerülném azokat a történelemszemléletű oktató monológokat, amit az előbb itt meghallgattunk. Én az előterjesztőkhöz néhány kérdést szeretnék feltenni.

Az első kérdés, amire elnök úr rávilágított, hogy ennek a nyilatkozatnak az alkotmányos funkcióját és műfaját szeretném megkérdezni, hogy mi ennek az alkotmányos célja, hogy egy kétségkívül győztes politikai erő egy ilyen nyilatkozatot a magyar parlamentben - érvényesítve a politikai erejét - elfogadjon.

A következő kérdésem az lenne, hogy azzal teljes mértékben egyetértek, hogy egy '48-as jelszóval kezdődik ez a nyilatkozat, de nem hiányolják-e például a szabadságjogokat, nem

hiányolják-e az emberi jogokat, nem hiányolják-e a kirekesztés elleni fellépést, nem hiányolják-e a véleményszabadságot, és még számos jogot fel tudnék sorolni, amely azt gondolom, kellene hogy szerepeljen ebben a nyilatkozatban.

Itt jelezném, hogy a szocialista frakció képviselői természetesen ki fogják fejteni a véleményüket a parlamenti vita során, és jelezném azt is, hogy a szándékot értjük és tiszteletben tartjuk, de annak, hogy ez a nyilatkozat, mint eszköz, ennek a szándéknak a teljesülése útján végigmenjen, ahhoz számos hiátust lehet érzékelni már a kérdések szintjén is.

Kérdezném például, hogy az átmenet két zavaros évtizede szemantikailag mit jelent? Zavaros volt-e, hogy beléptünk a NATO-ba, zavaros volt-e, hogy beléptünk az Európai Unióba, zavaros volt-e, hogy a szabad, független választások során korábban már működött egy Orbán-Torgyán-kormány, ezeknek a működését is zavarosnak lehet-e tekinteni? Kérdezném például azt, hogy a felemelkedés helyett a szegénységbe torkollott itt valami, akkor ezek szerint ez a nyilatkozat azt jelenti, hogy Magyarországon egyáltalán nem volt fejlesztés, nem épültek utak, nem épültek hidak, nem épültek óvodák, bölcsődék, integrált szakképzési központok és sok minden más, amit szeretnék még itt megkérdezni.

Szeretném megkérdezni, hogy hogyan érti a nyilatkozat, hogy akik netalán véletlenül nem szavaztak a kétharmados politikai erőt képviselő politikai erőkre, azok nem forradalmárok? Egyébként pedig azt szeretném megkérdezni, hogy a szabad, független választást hogyan lehet a forradalommal, mint fogalommal összekapcsolni? Mit jelent ez a NER egészen pontosan? Ez egy szervezet vagy mozgalom, ez a nemzeti együttműködés rendszere? Azon kívül szeretném megkérdezni, hogy nem tartanak-e azért illendőbbnek, hogy ha a demokratikus népakarat alapján létrejött új politikai, gazdasági rendszerhez a választási győzelmet határoznák meg, mint definíciót? Végül az utolsó kérdésem: itt az utolsó oldalon van, hogy lehetőség mindenki számára és elvárás mindenki felé. Szeretném megkérdezni, hogy aki Magyarországon él, dolgozik, vállalkozik, tanul és végül is úgy dönt, hogy nem akar ennek az elvárásnak megfelelni, vagy nem tud ennek az elvárásnak megfelelni, azokkal mi lesz? Továbbra is élhetnek-e Magyarországon békében, szabadságban és egyetértésben?

Számos ilyen értelmező kérdésünk lesz majd még, még egyszer hangsúlyozom: azt nagyon jó gondolatnak tartanánk, ha a magyar parlament konszenzussal egy olyan nyilatkozatot tudna elfogadni, amely a következő négy év együttműködésének a kereteit megadná. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitában hozzászólásra jelentkezett Salamon képviselő úr, utána Schiffer András!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy Steiner képviselő úr kérdéseire az előterjesztő fog válaszolni, de azért magam is most azért kértem szót, hogy erre választ adjak. Szerintem és az én olvasatomban ez a nyilatkozat nem a rendszerváltozás értékeit, hanem a rendszerváltozás ellentmondásait tagadja. Ez a nyilatkozat nem a demokráciát, a szabad választásokat, az alkotmányos jogállamot, a megszálló csapatok távozásának jelentőségét vagy az Európához történő csatlakozásunkat tagadja, de számon kéri a rendszerváltozás erkölcsi értelemben történő végigvitelét, mert ez valóban nem történt meg.

Ez a nyilatkozat elutasítja az oligarchák uralmát, a társadalmi igazságtalanságokat, a nemzeti önfeladást, a korrupciót, a bűnözést, és valóban egy új világot hirdet, amely a családra, a munka becsületére, az emberi szolidaritásra, a nemzeti összefogásra és az erkölcsre épül.

Azt gondolom, hogy ebben a formában meg tudtam válaszolni Steiner képviselő úr kérdéseit. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Schiffer András jelentkezett, utána Murányi képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm. Nagyon rövid és tárgyyszerű leszek. Pusztán annyi a problémám ezzel a proklamációval, függetlenül a tartalmától, arról nyilván majd az Országgyűlésben lehet vitatkozni, a plenáris ülésen, hogy azért itt történt már néhány szabad választás, különböző pártok különböző mértékű többséggel vagy koalícióban kerültek kormányhatalomra, és nem volt szokás az elmúlt húsz évben, hogy egy választásokon győzött kormánytöbbség egy ilyen politikai nyilatkozatot tesz.

Van a politikai nyilatkozatnak egy közjogi státusza, helye, ezt úgy hívják, hogy kormányprogram. Tehát azt gondolom, hogy egy kormányprogram bevezetőjében, preambulumban helye van egy ilyen jellegű kinyilatkoztatásnak. Egy kicsit aggályosnak tartom, hogy most, amikor egy ugyanolyan szabad választás történt, mint a megelőző években, most egy ilyen politikai nyilatkozatra kerül sor. Ez mintegy azt sugallja, ami benne is van a szövegben - mármint ez a sugallat -, hogy itt nem egyszerűen egy választás volt, ahol történetesen egy párt kapott alkotmányozó többséget, ez így van, hanem mintha ennél több lett volna. Azt gondolom, hogy a '89-90-ben, adott esetben a rendszerváltó országgyűlésben '90-94 között lerakott rendszer alapjain működik tovább a magyar közjogi konstrukció. Tehát én a funkcióját vitatom ennek a politikai nyilatkozatnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Murányi Levente képviselő úr jelentkezett.

MURÁNYI LEVENTE (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Miután megszólítottam '56 kapcsán, úgy gondolom, hogy azért egy-két gondolatot szeretnék ehhez hozzátenni. Miután én magam is nagyon fontosnak tartom a nemzeti együttműködést, amely szerintem 1956-ban működött utoljára hibátlanul talán.

Azt gondolom, akkor lenne ez teljes, hogy amit '44 márciusában elveszítettünk, a magyar jogfolytonosságot, amit még csak megerősített a kommunista hatalomátvétel a szovjet hadsereg segítségével, ma végre teljesülne, miután véleményem szerint '90-ben sem teljesült az úgynevezett rendszerváltás során, mert más nem történt '90-ben, mint legyőzött cseréltünk.

Tehát én azt gondolom, ha a Fidesz tökéletesen helyre akarja állítani a nemzeti együttműködést, akkor ki kell egészíteni alapgondolatokkal, amelyek már '56-ban is megvalósultak. '56-ban képesek voltunk definiálni azt, ami sokaknak nem tetszik nyilván manapság sem, hogy ki a magyar ember. Azt mondtuk, az a magyar ember, aki Trianon revízióját akarja. És ezt ma már nem mondja senki, már nem akar rá emlékezni.

Én tehát azt gondolom, valami ilyen irányba kellene elmennie ennek a nyilatkozatnak, és akkor lehetne egy nemzeti együttműködést létrehozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok. Megadom a szót Lázár képviselő úrnak mint az egyik előterjesztőnek.

Lázár János reflexiói

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Elnök úr, köszönöm szépen; igyekszem takarékoskodni az idejünkkel, hiszen mindjárt kezdődik a plenáris ülés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném az előterjesztők nevében megköszönni az észrevételeket, illetve a kiegészítéseket. Természetesen mindjárt válaszolok a műfaji kérdésre: ha jól értem, alkotmányossági, házszabályi aggály nem merült fel a nyilatkozat betérjesztésével kapcsolatban, így vonatkozik rá az Országgyűlés működésére vonatkozó minden rendelet, jogszabály, Házzabály, amely előírja és meghatározza azt, hogy milyen módon és milyen feltételekkel csatlakozhatnak ehhez a nyilatkozathoz. Lesz mód arra, hogy módosító indítványt nyújtsanak be, és az önök számára fontos egyéb értékek megjelenítésére

és sort kerítsenek. Kérem, ezzel a lehetőséggel éljenek. Mi a nemzeti együttműködés jegyében készek vagyunk mindent megvitatni, és mérlegelni a nyilatkozatba való beemelését is.

Ami az alapvető elvi kérdést illeti, ezt többen fölvetették, hogy miért van erre szükség, és szükséges-e. Azt kell tisztáznunk, hogy egy olyan politikai erőnek, egy olyan társadalmi csoportnak, amelyik szabad választáson, Európában is szinte példa nélküli mértékű felhatalmazást kap egy ország megváltoztatására, van-e joga vagy netán kötelessége arra, hogy kijelölje azokat az irányokat és értékeket, amelyeket a következő években fontosnak lát. Én azt gondolom, ez nem lehetőség, hanem egy teljesen világos beszéd. S ha valaki ezt a nyilatkozatot szóról szóra, mondatról mondatra olvassa, akkor meglátja benne, mik az alapértékei. Mi élni kívántunk azzal a felhatalmazással, amelyet a választók állítottak elő, és nem kívánjuk azt fölülbírálni. Világos legyen mindenki számára, hogy aki Magyarországon ma a 2010-es választások alkalmával a Fidesz-Magyar Polgári Szövetségre és szövetségeseire adta a voksát, az a kétharmadra szavazott.

Nem a Fidesz kétharmadától kell féltetni a magyar demokráciát és az elmúlt húsz év alkotmányos berendezkedését, hanem aki ezt mondja, az az emberektől félti. Nem a '94-es paktumhelyzet állt elő, nem az 1990-es vagy '88-89-es tárgyalásos helyzet. Aki ma ránk adta a voksát, az az ország megváltoztatására szavazott, és adott esetben az alkotmányozás elvégzésére is fölhatalmazta a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséget, ahogy erre Schiffer képviselőtársam pontosan és akkurátusan utalt. Nem gondolom tehát, hogy a Fidesztől kellene a demokráciát vagy a demokratikus értékeket féltetni, hiszen aki kétségbe vonja ezt a demokratikus fölhatalmazást, az az embereknek, a magyar választóknak a szándékát vonja kétségbe, azt pedig parlamenti képviselőknek, szerényen, nem javasolnám.

Ami a történelmi hivatkozásokat illeti, nem szeretnék világnézeti vitákba belemenni, csak egy megjegyzést szeretnék tenni. Magyarországon először 1945-ben volt általános és szabad választás, ezt mindenkinek a figyelmébe ajánlanám, ami pedig arról szól, hogy milyen irányba haladjon egy ország, már abban az értelemben, hogy mi az általános és szabad választásokban hiszünk. Számunkra akkor legitim egy politikai rendszer a XXI. század világában, ha a választópolgárok döntenek annak a rendszernek a sorsáról. S ezért határozhatók meg a magyar önrendelkezés pontjai, mert kevés olyan történelmi eseményt tudok mondani, amikor választók vagy társadalmi csoportok olyan széles körben zárkóztak volna föl az ország megváltoztatása érdekében, mint 1848-ban, 1956-ban vagy éppenséggel 1988-90-ben. Így a történelmi hivatkozások természetesen fontosak, egyetlenegy történelmi momentumot nem szeretnék a magam részéről vita tárgyává tenni. Nekünk van egy demokratikus meggyőződésünk, a demokrácia a választók akaratán alapszik, s ezért azokat a pontokat jelöltük meg, ahol a választói akarat, a népakarat és a népfelség elve legkarizmatikusabban alakult az elmúlt időszakban.

Hogy a Fidesznek programja van vagy nincs, azt néhány héten belül, azt gondolom, tettekkel fogjuk bizonyítani, amikor belevágunk az ország megváltoztatásába, és képviselőtársaim azokat a mondatokat, hogy nincs programja a Fidesznek és ilyen-olyan programja van, cselekvések értékelésével lesznek kénytelenek fölvaltani. Mert megnyugtatom képviselőtársaimat: május végén lesz Magyarországnak új kormánya, és lépéseket fog tenni az ország megváltoztatására.

Ami az értékeket illeti, mi világosan fogalmaztunk, amikor a rendszerváltásról is véleményt formáltunk. Szeretném fölhívni a figyelmet, hogy benne van, szó szerint benne van a szabadság, önállóság, felemelkedés, remény, testvériség; azok a rendszerváltó értékek, amelyekben 1988-89-ben mindenki bízott ebben az országban. És azt nem hiszem, hogy vita tárgya lehetne ebben a teremben vagy ebben az országban, hogy a rendszerváltás nem hozta azt a várakozást, nem váltotta be azokat a reményeket, amelyek miatt 1990-ben rendszert váltott a társadalom. Tehát ha mi kitűzzük ezeket az értékeket, hogy mik voltak '89-ben a fontosak, meg kell állapítanunk, hogy éppen a rendszerváltó értékek megmentése és

beteljesítése érdekében kell most egy másfajta politikai-társadalmi rendszer létrehozásában közreműködnünk.

A forradalom és nem forradalom kérdése. Én nem vagyok társadalomtudós, jogász végzettségű ember vagyok, de azt ajánlom figyelmükbe, hogy arról folytathatnak vitát - talán nem ebben a bizottságban, van más lehetőség is erre, de az Országgyűlésben lehet ilyen vitákat folytatni, remélem -, hogy vajon ilyen volumenű változtatásokra, mint amilyenre most a mi pártszövetségünk megkapta a felhatalmazást, milyen keretek között lehet mandátumot szerezni egy társadalmi rendszerben. Antall József erre azt mondta, hogy „tetszettek volna forradalmat csinálni”, és a választók ezt a forradalmat 2010 tavaszán véghez vitték a szavazófülkékben. Mert fölhatalmazták arra a pártszövetséget, hogy ezt az országot megváltoztassa, hiszen kétharmadot adtak számunkra. S még egyszer nyomatékkal aláhúzom: ez az első olyan választás Magyarországon, ahol a kétharmadot annak tudatában biztosították a választópolgárok, hogy mérlegelték ennek a következményeit. Nagy bizalom - nagy változás. Ez volt a jelszavunk. A választópolgárok nem kis bizalmat akartak adni, mert akkor kis változás lett volna. Világosan tudták, hogy ha nem lesz meg a Fidesznek a kétharmada, akkor nem tudja beváltani azokat a választási ígéreteket és az ország megváltoztatását, amit ígért és amit jósolt a saját kormányzására vonatkozóan. A választók ebben a biztos tudatban hozták meg ezeket a döntéseket.

Ami pedig a társadalmi összehasonlítást illeti a korporatív társadalmi rendszerekkel kapcsolatban, ezt a leghatározottabban visszautasítom, többszörösen is; a két világháború közötti olasz modellre vonatkozó összehasonlítást a leghatározottabban visszautasítom. Ennek a nyilatkozatnak minden mondata és minden mondata arról szól, hogy mi együtt szeretnénk működni mindenkivel. A következő kormánynak mindenki kormányának kell lenni, annak is, aki otthon maradt, annak is, aki ellene szavazott, és annak is, aki rá szavazott. Ez pontosan szakítás az elmúlt húsz év politikai gyakorlatával; szakítás azzal, hogy valakit megválasztanak az emberek, és aztán vele szemben politizál vagy más érdekeket képvisel.

Azt gondolom, az önrendelkezés sokféle megfontolás tárgya lehet, ami az értékelést illeti. Számunkra 1848-ban, 1956-ban adatott meg a lehetőség forradalmi eszközökkel az önrendelkezés érvényesítésére. 1988-89-ben és '90-ben tárgyalásos úton adatott meg, 1994-ben pedig paktummal adatott meg az önrendelkezés érvényesítése. Ehelyett most először egy szabad választói akarat biztosítja az ország számára az önrendelkezést.

Az átmenet két zavaros évtizede: igen, mi zavarosnak gondoljuk ezt a két évtizedet, nem vitatva a Steiner képviselőtársam által fölvetetteket. S ha mérlegelni szeretnénk, ez a nyilatkozat társadalmi folyamatokat összegez. Nem hiszem, hogy normális ember elvitatja azt, hogy ebben az országban mekkora az elszegényedés mértéke; hogy a felemelkedés ígéretével kezdődött a rendszerváltás, és szegénységbe torkollott. Ez sajnos empirikusan is bebizonyítható tény, és nem hiszem, hogy meg lehetne cáfolni politikai meggyőződés alapján.

Sokan azt mondták, Gaudi képviselő úr is, hogy nem kaptunk fölhatalmazást, nem erre szavaztak a választók - dehogynem! Erre szavaztak a választók, ezt sokadjára szeretném aláhúzni. Mi tiszteletben tartjuk a választók döntését, és élni fogunk - szeretném, ha ezt a legelején tisztáznánk, hogy a következő hetek-hónapok eseményei ne okozzanak meglepetést senkinek sem -, élni fogunk a választók adta fölhatalmazással.

Voltak még kérdései Steiner képviselő úrnak, hogy mik azok az értékek, amelyek hiányoznak. A szabadság több soron is benne van ebben a dokumentumban, hiszen 1848 „legyen béke, szabadság és egyetértés” című alaptétele a nyitó gondolat. S nem gondolom, hogy lenne olyan képviselő, aki ne tartaná fontosnak a munka, otthon, család, egészség és rend közös értékét. Mi azokkal tudunk együttműködni a jövőben, akik ezeket az értékeket maguk is fontosnak tartják. Ha ezeket elfogadják, az ország társadalmi szervező erejének gondolják, az önök által tett kiegészítésekkel együtt, akkor politikai hovatartozástól, világnézeti vagy vallási meggyőződéstől függetlenül minden magyar ember számára nyitott

az együttműködés lehetősége. Az azonban fontos, hogy egy nyilatkozat kijelölje azokat az értékeket, ami az együttműködés kereteit határozza meg. Ha pontosan akarok fogalmazni, akkor talán ismerős, Franciaországban is el szokott hangozni, hogy azokkal akarunk együttműködni, akik megveszik a buszjegyet, s nem azokkal, akik buszjegy nélkül szállnak föl.

Tehát azért ki kell jelölni valamiféle alapstruktúrát, munka, otthon, család, egészség és rend, amelyek azt gondolom, hogy elfogadhatóak.

Hogy milyen összefüggése van a kormányprogrammal, azt remélem, hogy ezt a jövő héten képviselőtársam olvashatja a kormányprogramban is. Hiszen ez a nemzeti együttműködés nyilatkozata, ez a politikai nyilatkozat vezéreszménye lesz nemcsak a kormányzásnak, hanem a következő éveknek is reményeink szerint, és én arra biztatom mindenkit, hogy aki Magyarország jövőjét meg akarja erősíteni, egy sikeres országot akar, az csatlakozzon ehhez pártállástól függetlenül, és ez valóban egy olyan dokumentum lehet, amely textusán túl lehetőséget ad az együttműködésre a parlamenti kereteken belül is. Az a motiváció, hogy meg kell erősíteni azt a választói felhatalmazást, amelyet 2010 tavaszán kaptunk, és mi ezzel a lehetőséggel valóban formabontó módon az elmúlt 20 évhez képest fogunk élni, de az is egészen biztos, hogy más lesz a következő hónapok és évek menetrendje, mint az elmúlt 20 év volt, hiszen arra kaptunk felhatalmazást, hogy változtassuk meg azt, ami az elmúlt 20 év alatt zajlott. Köszönöm szépen a türelmüket.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Képviselőtársaimat arról kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a tárgysorozatba-vétellel. *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki az, aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* 2 nem szavazat. Ki az, aki tartózkodik ennél a szavazásnál? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás.

Ki az, aki az általános vitára alkalmassággal egyetért? *(Szavazás.)* 17 igen szavazat. Ki az, aki ezzel nem ért egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki az, aki ezzel kapcsolatban tartózkodik? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Cser-Palkovics alelnök vállalta az előadói minőséget. A kisebbségi vélemény elmondására van-e jelentkező? *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás jelentkezik.)* Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr.

Egyebek

Még nincs vége az ülésnek, bármennyire közelít hozzá, még két percet szánjunk egymásra. A holnapra szóló napirendet megkapták kedves képviselőtársaim, holnap tartunk ülést a mai vita eredményeként a benyújtott javaslatokról délelőtt. Amennyiben lehetőség lesz rá, hogy ne kelljen ebben a tárgyban szerdán ülést tartani, akkor délután visszatérünk rá. De úgy tudom, hogy a kormány jelentős törvénycsomagot nyújt be ma, tehát valószínűleg nem tudjuk elkerülni a szerdai ülésezést sem, mert azokat a javaslatokat, amelyeket kilátásba helyeztek a leendő kormány nevében a mai előterjesztőink, azok egy részét meg kell tárgyalnunk a bizottságban is.

Tehát kérem, számítsanak arra a tisztelt bizottsági tagtársaim, hogy holnap is lesz bizottsági ülés, szerdán is lesz, jövő héten is lesz bizottsági ülés, mint elhangzott, a kormányprogram vitája lesz a jövő héten, három tárgyalási nap legalább lesz, és ha a szándékaink megvalósulnak, pénteken legalább a miniszterelnök esküt akar tenni, tehát a kormányprogram vitájával is végeznünk kell addig.

Még egy bejelentést szeretnék tenni. Elöljáróban nem mondtam, hogy természetesen vannak nemzetközi kapcsolatai a bizottságnak, illetőleg nemzetközi kötelezettségei. Egy ilyenrel találtuk szembe magunkat: a jelenleg elnökséget adó uniós ország, Spanyolország szenátusa meghívott engem a csütörtöki napra szólóan a bel- és igazságügyi együttműködés tekintetében. Tekintettel arra, hogy mi nem tudunk azon részt venni, mivel az

alkotmánymódosításról kell szavazni, amelyben ugyan többségünk van, de egyetlenegy embert sem tudunk nélkülözni, ezért megkértem Gaudi-Nagy Tamást, aki elvállalta az ezen való részvételt. Ezekről az utakról általában be szokott számolni az, aki részt vesz, úgyhogy meg fogjuk tudni, hogy mi történt ott.

Nekem más bejelentésem nincsen. Az egyebek napirendben van-e valakinek hozzászólása? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincsen, akkor köszönöm szépen a részvételt és holnap találkozunk.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 55 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Ipacs Tiborné és Prin Andrea